

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE IŠVADA,
pateikta 2018 m. vasario 22 d.¹

Byla C-44/17

**The Scotch Whisky Association, The Registered Office
prieš
Michael Klotz**

(*Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas, Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų suderinimas – Spiritinių gėrimų geografinių nuorodų apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 110/2008 – 16 straipsnio a, b ir c punktai – III priedas – Įregistruota geografinė nuoroda „Scotch Whisky“ – Vokietijoje pagamintas ir „Glen Buchenbach“ pavadinimu Vokietijoje parduodamas viskis – Sąvoka „netiesioginis įregistruotos geografinės nuorodos naudojimas“ – Sąvoka „įvaizdžio apie [tokią nuorodą] atkūrimas“ – Sąvoka „melaginga ar klaidinanti nuoroda“ – Būtinybė, kad tiksliniam vartotojui nuoroda būtų identiška, fonetiškai ir (arba) vizualiai panaši arba sukeltų bet kokią asociaciją – Galimas atsižvelgimas į ginčijamo pavadinimo kontekstą“

I. Įžanga

1. *Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas, Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 16 straipsnio išaiškinimu². Minėtu 16 straipsniu visos geografinės nuorodos³, kurios įregistruotos Reglamento Nr. 110/2008 III priede, saugomos nuo bet kokios visuomenę klaidinti dėl tokių prekių kilmės galinčios veiklos.

2. Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Jungtinės Karalystės organizacijos, kurios tikslas – ginti škotiško viskio pramonės interesus, ir pardavėjo iš Vokietijos ginčą dėl ieškinio, kuriuo siekiama nutraukti pastarojo vykdomą prekybą Vokietijoje gaminamu viskiu „Glen Buchenbach“. Ieškovė pagrindinėje byloje tvirtina, kad žodžio „Glen“ naudojimas pažeidžia įregistruotą geografinę nuorodą „Scotch Whisky“, nes tai yra šios nuorodos netiesioginis naudojimas komerciniais tikslais ir įvaizdžio apie gaminį atkūrimas, taip pat tai yra melaginga ar klaidinanti nuoroda, draudžiama pagal atitinkamai Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a, b ir c punktus.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 OL L 39, 2008, p. 16. Šis reglamentas buvo ne kartą keistas, tačiau šioje byloje reikšmingos nuostatos nebuvo pakeistos.

3 Reglamento Nr. 110/2008 15 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „geografinė nuoroda“ yra „nuoroda, kurią naudojant identifikuojama, kad spiritinio gėrimo kilmės vieta yra šalies teritorija, regionas ar šios teritorijos vietovė, kai tam tikra kokybė, reputacija ar kita savybė iš esmės sietina su jo geografinė kilmė“.

3. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo pirmiausia prašo išaiškinti, ar sąvoka „netiesiogini[s] <...> naudojim[as]“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 16 straipsnio a punktą, reiškia, kad saugoma geografinė nuoroda naudojama identiška arba fonetiškai ir (arba) vizualiai panašia forma, ar vis dėlto pakanka, kad ginčijamas žodis tiksliniams vartotojams keltų bet kokią asociaciją su minėta nuoroda. Be to, jis klausia, ar tuo atveju, kai pakaktų vien sukeltos asociacijos, taikant šią nuostatą reikėtų atsižvelgti į gaminiui pavadinti vartojamo žodžio kontekstą ir visų pirma į tai, kad tikroji šio produkto kilmė taip pat nurodyta jo etiketėje.

4. Šis teismas taip pat kelia Teisingumo Teismui klausimą, ar minėto reglamento 16 straipsnio b dalyje nurodyta sąvoka „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“ reiškia, kad tarp saugomos geografinės nuorodos ir nagrinėjamos frazės yra fonetinis ir (arba) vizualinis panašumas, ar vis dėlto pakanka to, kad pastaroji tikslinėms visuomenės grupėms keltų bet kokią asociaciją su minėta nuoroda. Jis taip pat klausia, ar tuo atveju, jei tokios asociacijos pakaktų, taikant minėtą nuostatą reikėtų atsižvelgti į šios frazės vartojimo kontekstą.

5. Galiausiai jis nori sužinoti, ar tikrinant „bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos“, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 16 straipsnio c punktą, buvimą taip pat reikia atsižvelgti į ginčijamo termino kontekstą.

6. Ši byla skiriasi nuo tų, kuriose Teisingumo Teismas jau yra aiškinęs Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio nuostatas⁴, nes jos dalykas yra precedento neturinti situacija, kai, kaip tai pabrėžiama šioje byloje pateikiamuose klausimuose, ginčijamas pavadinimas niekaip – nei fonetiškai, nei vizualiai – nepanašus į saugomą geografinę nuorodą, tačiau vartotojai tariamai galėtų jį nepagrįstai susieti su šia nuoroda. Be to, Teisingumo Teismo netiesiogiai prašoma išaiškinti, kaip taikomos minėto 16 straipsnio a–c punktuose nustatytos normos įvairiais juose numatytais atvejais.

II. Teisinis pagrindas

7. Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnyje „Geografinių nuorodų apsauga“ nustatyta, kad „<...> III priede registruotos geografinės nuorodos turi būti apsaugotos nuo:

- a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio produktų, kuriems netaikomas įregistravimas, naudojimo komerciniais tikslais, jeigu šie produktai panašūs į spiritinius gėrimus, įregistruotus su ta geografine nuoroda arba jeigu naudojimas komerciniais tikslais vyksta naudojantis įregistruotos geografinės nuorodos reputacija;
- b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo, net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto kilmė, arba jeigu saugoma geografinė nuoroda yra išversta arba prie jos rašomi tokie žodžiai, kaip „panašus“, „rūšis“, „stilius“, „pagamintas“, „skonis“ ar kito panašaus apibrėžimo;
- c) bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos apie produkto provenenciją, kilmę, pobūdį ar svarbiausias ypatybes, produkto aprašyme, pateikime ar ženkliniame, galinčios sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;
- d) bet kokios kitos praktikos, galinčios suklaidinti vartotoją dėl tikros produkto kilmės.“

8. Reglamento Nr. 110/2008 III priede „Geografinės nuorodos“ nurodyta, kad „Scotch Whisky“ buvo įregistruota kaip geografinė nuoroda, priskirta produkto kategorijai Nr. 2, t. y. „Whisky / Whiskey“ kategorijai, kurios kilmės šalis – „Jungtinė Karalystė (Škotija)“.

⁴ Žr. 2011 m. liepos 14 d. Sprendimą *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 2 ir 16 punktai) ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 10 ir 11 punktai).

III. Prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

9. *The Scotch Whisky Association, The Registered Office* (toliau – TSWA) yra pagal Škotijos teisę įsteigta organizacija, kurios tikslas – užtikrinti prekybos škotišku viskiu Škotijoje ir užsienyje apsaugą.

10. Michael Klotz internetu prekiauja viskiu „Glen Buchenbach“, kuris gaminamas darykloje *Waldhorn Berglene*, Buchenbacho slėnyje, Švabijoje (Badenas-Viurtembergas, Vokietija).

11. Ant aptariamo viskio butelių pritvirtintoje etiketėje nurodytas visas Vokietijos gamintojo adresas ir stilizuotas medžioklės rago paveikslukas (vokiečių k. vadinamas „Waldhorn“), taip pat ši informacija: „Waldhornbrennerei [darykla *Waldhorn*], Glen Buchenbach, Swabian Single Malt Whisky [viensalyklinis švabiškas viskis], 500 ml, 40% vol. Deutsches Erzeugnis [Vokietijos produktas], Hergestellt in den Berglen [pagaminta Berglene]“.

12. TSWA pateikė *Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas) ieškinį, kuriuo prašo įpareigoti M. Klotz nebenaudoti pavadinimo „Glen Buchenbach“ aptariamam viskiui, motyvuojant tuo, kad šis naudojimas prieštarauja Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a–c punktams⁵, kuriais saugomos šio reglamento III priede įregistruotos geografinės nuorodos, tarp kurių yra nuoroda „Scotch Whisky“. TSWA visų pirma tvirtino, kad, viena vertus, šios nuostatos taikomos ne tik pačios geografinės nuorodos naudojimui, bet taip pat visoms nuorodoms, kurios reiškia saugomą geografinę kilmę, ir, kita vertus, pavadinimas „Glen“ tikslinėms visuomenės grupėms kelia asociaciją su Škotija ir „Scotch Whisky“, nepaisant to, kad taip pat nurodyta kita informacija, susijusi su produkto vokiška kilme. M. Klotz prašo atmesti šį ieškinį.

13. Šiomis aplinkybėmis 2017 m. sausio 19 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. sausio 27 d., *Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar „netiesioginio produktų <...> naudojimo komerciniais tikslais [netiesioginio spiritinių gėrimų registruotos geografinės nuorodos naudojimo komerciniais tikslais]“ pagal Reglamento (EB) Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktą sąlyga yra tai, kad registruota geografinė nuoroda būtų naudojama identiška arba fonetiškai ir (arba) optiškai panašios formos⁶, ar pakanka, kad ginčijamas žymens elementas tikslinėms visuomenės grupėms keltų bet kokią asociaciją su registruota geografine nuoroda arba geografine teritorija?

Jei pakanka pastarosios sąlygos, ar tikrinant, ar yra „netiesioginis naudojimas komerciniais tikslais“, turi reikšmės ir tai, kokiame kontekste ginčijamas žymens elementas naudojamas, ar netiesioginis registruotos geografinės nuorodos naudojimas komerciniais tikslais nepriklauso nuo šio konteksto, net jei greta ginčijamo žymens elemento pateikta nuoroda į tikrąją gaminio kilmę?

2. Ar „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimo]“ pagal Reglamento (EB) Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą sąlyga yra tai, kad esama fonetinio ir (arba) optinio panašumo tarp registruotos geografinės nuorodos ir ginčijamo žymens elemento, ar pakanka, kad ginčijamas žymens elementas tikslinėms visuomenės grupėms keltų bet kokią asociaciją su registruota geografine nuoroda arba geografine teritorija?

5 TSWA mano, kad ginčijamo pavadinimo naudojimą galėtų kartu apimti trys sąvokos, nustatytos šio 16 straipsnio a, b ir c punktuose, kurios nurodytos prejudiciniuose klausimuose. Šiuo klausimu tik pažymėsiu, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė minėtose nuostatose atitinkamai nurodytų skirtingų atvejų pirmumo tvarkos ir nepaklausė Teisingumo Teismo, ar toks trigubas kvalifikavimas yra galimas.

6 Reikia pažymėti, kad nutartyje pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą vartojamas vokiškas būdvardis „optisch“, kuris į prancūzų kalbą verčiamas „optinis“, tačiau leksiškai, manau, tiksliau vartoti žodį „vizualinis“, kurį vartosis šioje išvadoje, kaip daro Teisingumo Teismas savo naujausioje šios srities jurisprudencijoje.

Jei pakanka pastarosios sąlygos, ar tikrinant, ar yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [mėgdžiojimas]“, turi reikšmės ir tai, kokiam kontekste ginčijamas žymens elementas naudojamas, ar neteisėtas „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [mėgdžiojimas]“ naudojant ginčijamą žymens elementą nepriklauso nuo šio konteksto, net jei greta ginčijamo žymens elemento pateikta nuoroda į tikrąją gaminio kilmę?

3. Ar tikrinant „bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos“ pagal Reglamento (EB) Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktą buvimą turi reikšmės tai, kokiam kontekste ginčijamas žymens elementas naudojamas, ar klaidinančios nuorodos buvimas nepriklauso nuo šio konteksto, net jei greta ginčijamo žymens elemento pateikta nuoroda į tikrąją gaminio kilmę?“

14. Rašytines pastabas pateikė TSWA, M. Klotz, Graikijos, Prancūzijos, Italijos ir Nyderlandų vyriausybės ir Europos Komisija. Teismo posėdis nebuvo rengiamas.

IV. Analizė

A. Pirminės pastabos

15. Pirmiausia reikia pažymėti, kad abi šalys pagrindinėje byloje kritikuoja nutarties pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą formuluotę.

16. Viena vertus, M. Klotz tvirtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagrindinės bylos faktines aplinkybes aprašė sutrumpintai ir neišsamiai, ir jis pateikia papildomos informacijos⁷.

17. Šiuo klausimu reikia priminti, kad, vykdant SESV 267 straipsnyje numatytą procedūrą, Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos tikrinti ar vertinti pagrindinės bylos faktinių aplinkybių, taigi nacionalinis teismas turi nustatyti faktus, dėl kurių iškelta byla, ir jais remtis priimdamas savo sprendimą⁸. Vis dėlto Teisingumo Teismas, laikydamasis bendradarbiavimo principų, gali prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti išaiškinimus, kurie, kaip jis mano, yra būtini, siekiant pateikti naudingą atsakymą šiam teismui⁹.

18. Kita vertus, TSWA kaltina prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą neteisingai suformulavus prejudicinius klausimus¹⁰. Savo pastabose Teisingumo Teismui ji pateikia savo nuožiūra suformuluotus klausimus ir į juos atsako¹¹.

19. Tačiau tik nacionaliniai teismai, į kuriuos buvo kreiptasi dėl bylos nagrinėjimo ir kuriems tenka atsakomybė nuspręsti, koks turi būti priimtas teismo sprendimas, gali nuspręsti dėl prejudicinio sprendimo būtinumo, kad galėtų priimti savo sprendimą, taip pat dėl Teisingumo Teismui pateikiamų prejudicinių klausimų tinkamumo. Todėl neturėtų būti patenkintas šalies pagrindinėje byloje iškeltas reikalavimas, kuriuo siekiama, kad pateiktas klausimas būtų performuluotas taip, kaip ji nurodo¹². Vis dėlto Teisingumo Teismas turi pateikti šiems teismams naudingą atsakymą, kuris padėtų išspręsti pagrindinę bylą, todėl jis privalo, esant reikalui, performuluoti jam pateiktus prejudicinius klausimus¹³.

7 Visų pirma žr. šios išvados 72 išnašą.

8 Žr., be kita ko, 2014 m. vasario 13 d. Sprendimą *Maks Pen* (C-18/13, EU:C:2014:69, 30 punktas), 2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendimą *Costea* (C-110/14, EU:C:2015:538, 13 punktas) ir 2016 m. kovo 10 d. Sprendimą *Safe Interenvios* (C-235/14, EU:C:2016:154, 119 punktas).

9 Žr., be kita ko, 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 31 punktas), taip pat 2017 m. gruodžio 5 d. Sprendimą *M.A.S. ir M.B.* (C-42/17, EU:C:2017:936, 23 punktas).

10 Ji pažymi, kad pateikė ieškinį, siekdama tai ištaisyti, tačiau šis teismas jį pripažino nepriimtiniu.

11 Žr. visų pirma šios išvados 38 išnašą.

12 Žr., be kita ko, 2000 m. balandžio 4 d. Sprendimą *Darbo* (C-465/98, EU:C:2000:184, 19 punktas).

13 Žr., be kita ko, 2017 m. vasario 1 d. Sprendimą *Município de Palmela* (C-144/16, EU:C:2017:76, 20 punktas).

20. Be to, kalbant apie įvairių Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio punktų taikymą, iškart reikia pažymėti, kad, kaip ir Prancūzijos vyriausybė, manau, jog šiomis nuostatomis minėto reglamento III priede įregistruotos geografinės nuorodos saugomos nurodant tam tikrus atvejus, kai vis labiau nutolstama nuo tiesioginės nuorodos į jas.

21. Iš tiesų manau, kad a punktas apima atvejį, kai pateikiama nuoroda į pačią įregistruotą geografinę nuorodą; b punktu draudžiamas bet koks šios nuorodos netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio apie ją atkūrimas, nors ginčijamame pavadinime ji tiesiogiai neminima; c punktu draudžiama apgaulingai minėti produkto kilmę, o d punkte kalbama apie bet kokią kitą komercinę praktiką, galinčią suklaidinti vartotoją dėl šios kilmės. Toliau analizuodamas bylą sugrįšiu prie ypatumų, dėl kurių skiriasi šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodyti a–c punktai, ir prie išaiškinimo, kurį, manau, reikėtų pateikti jais remiantis¹⁴.

B. Dėl sąvokos įregistruotos geografinės nuorodos „netiesioginis <...> naudojimas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktą (pirmasis klausimas)

1. Dėl įregistruotos geografinės nuorodos reikalaujamos „netiesioginio <...> naudojimo“ formos pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktą (pirmojo klausimo pirma dalis)

22. Pirmuoju prejudiciniu klausimu Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti, kaip, remiantis Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktu, reikėtų suprasti „netiesioginį produktų <...> naudojimą komerciniais tikslais [netiesioginį spiritinių gėrimų registruotos geografinės nuorodos naudojimą komerciniais tikslais]“.

23. Iš esmės pirma šio klausimo dalis susijusi su klausimu, ar tam, kad toks pagal minėtą a punktą draudžiamas naudojimas būtų nustatytas, reikia, kad ginčijama nuoroda būtų arba identiška saugomai geografinėi nuorodai arba fonetiškai ir (arba) vizualiai panaši į ją, ar vis dėlto pakanka, kad ši nuoroda tiksliniams vartotojams keltų bet kokią asociaciją su nuoroda arba su geografinė teritorija, susijusia su šia nuoroda.

24. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad galimi du Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punkto išaiškinimo variantai. Remiantis pirmuoju, kuris siūlomas Vokietijos teisės doktrinoje¹⁵, „netiesioginis produkto <...> naudojimas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, reiškia, kad įregistruota geografinė nuoroda turėtų būti naudojama identiška arba bent jau fonetiškai ir (arba) vizualiai panašios formos ir turi būti nurodyta ne ant produkto ar jo pakuotės, kaip tai yra „tiesioginio produktų <...> naudojimo“ atveju, tačiau bet kur kitur, pavyzdžiui, reklamoje arba lydimočiuose dokumentuose. Šis teismas nurodo, kad remdamasis tokiu aiškinimu jis turėtų nuspręsti, kad minėtas a punktas nagrinėjamu atveju netaikytinas, nes pavadinimai „Glen“ ir „Scotch Whisky“ nėra nei identiški, nei panašūs. Vis dėlto, vadovaujantis antruoju požiūriu, pakaktų, kad ginčijamas žymens elementas tikslinėms visuomenės grupėms keltų bet kokią asociaciją su geografinė nuoroda arba nagrinėjama geografinė teritorija¹⁶.

14 Žr., be kita ko, šios išvados 31, 62 ir 95 punktus.

15 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas cituoja „Tilmann GRUR 1992, 829, 832 f.; Ströbele/Hacker, Markengesetz, 11. Aufl., § 135 Rn. 16“, pažymėdamas, kad šie autoriai neanalizavo klausimo dėl Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsniui analogiškos nuostatos, t. y. 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1) 13 straipsnio, taip pat „Ingerl/Rohnke, Markengesetz, 3. Aufl., § 135 Rn. 4“.

16 Šis teismas pažymi, kad iki šiol Teisingumo Teismas tik bendrai yra nurodęs, kad „Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a–d punktuose nurodyti įvairūs atvejai, kuriais parduodant prekę pateikiama tiesioginė ar netiesioginė nuoroda į geografinę nuorodą sąlygomis, kuriomis vartotojas gali būti suklaidintas ar bent jau susikurti asociacijas dėl tikros produkto kilmės arba kuriomis ūkio subjektas gali nepagrįstai turėti naudos iš atitinkamos geografinės nuorodos reputacijos“ (2011 m. liepos 14 d. Sprendimas *Bureau national interprofessionnel du Cognac*, C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 46 punktas).

25. TSWA, taip pat Graikijos ir Italijos vyriausybės pritaria šiam antrajam aiškinimui. Vis dėlto M. Klotz, Prancūzijos, Nyderlandų vyriausybės ir Europos Komisija iš esmės mano, kad kai naudojamas bet kokios kitos formos apibūdinimas, išskyrus nagrinėjamą įregistruotą geografinę nuorodą, „netiesioginio produkto <...> naudojimo“, kaip jis suprantamas pagal minėto 16 straipsnio a punktą, nėra¹⁷. Dėl toliau nurodytų priežasčių pritariu pastarajai nuomonei.

26. Pirmiausia reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus¹⁸.

27. *Pirma*, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punkto *tekstu*, TSWA tvirtina – manau, nepagrįstai, – kad ši nuostata turėtų būti aiškinama plačiai, t. y. taip, kad įregistruotos geografinės nuorodos „netiesioginis“ naudojimas komerciniais tikslais reiškia ne tai, kad naudojama pati minėta nuoroda (visa ar jos dalis), bet tai, kad ji nurodoma netiesiogiai, su sąlyga, kad toks naudojimas yra susijęs su „panašiais <...> produktais“ arba „naudoja[masi] [aptariamąs] įregistruotos geografinės nuorodos reputacija“¹⁹.

28. Šiuo klausimu manau, kad pagal minėto 16 straipsnio a punkte vartojamą frazę „tiesioginio ar netiesioginio produktų <...> [įregistruotos geografinės nuorodos] *naudojimo* komerciniais tikslais“²⁰ reikalaujama, kad atitinkama nuoroda būtų naudojama tokios formos, kokia ji buvo įregistruota, arba bent jau tokios formos, kurios sąsaja su nuoroda būtų tokia artima, kad ginčijamas žymuo būtų akivaizdžiai nuo jos neatskiriamas²¹. Iš tiesų manau, kad žodis „naudojimas“ visada reiškia, kad turi būti naudojama pati saugoma geografinė nuoroda, kuri, vadinasi, ginčijamame žymenyje turi būti nurodyta identiška arba bent panašiai²² fonetiniu ir (arba) vizualiniu aspektu²³.

29. Reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas jau yra nurodęs „tiesioginio“ naudojimo sąvokos, kaip ji suprantama pagal minėto 16 straipsnio a punktą, apibrėžties elementus, pripažindamas, kad tai gali būti prekių ženklo, kuriame yra geografinė nuoroda, arba šią nuorodą atitinkančio pavadinimo ir jos vertimo (toje byloje nagrinėtu atveju – spiritiniams gėrimams), kurie neatitinka tos nuorodos specifikacijų, naudojimas, kaip buvo vaizdinių prekių ženklų, kurie buvo nagrinėjami pagrindinėje byloje, atveju. Kita vertus, Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo, kaip reikėtų aiškinti „netiesioginį“ naudojimą, kaip jis suprantamas pagal tą pačią nuostatą.

17 Konkrečiau tariant, M. Klotz mano, kad ginčijamas pavadinimas turėtų būtina būti „identiškas“ saugomai geografinėi nuorodai; Prancūzijos vyriausybės manymu, reikėtų, kad jis būtų „identiškas arba fonetiniu ir (arba) vizualiniu aspektais [bent jau] labai panašus“; Nyderlandų vyriausybė mano, kad juo turėtų būti „nurodoma“ geografinė nuoroda, tai taikoma net ir tuo atveju, jeigu tikslinei visuomenės grupei būtų sukelta asociacija; Komisija mano, kad geografinė nuoroda nėra „naudojama“, kai yra naudojamas „kitas apibūdinimas“.

18 Žr., be kita ko, 2017 m. lapkričio 15 d. Sprendimą *Geissel ir Butin* (C-374/16 ir C-375/16, EU:C:2017:867, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

19 Šiuo klausimu TSWA tvirtina, kad nagrinėjamu atveju pavadinimas „Glen“ turėtų būti uždraustas, nes kalbama apie į „Scotch Whisky“ „panašų“ produktą, kuris vis dėlto nėra škotiškos kilmės. Ji mano, kad pateiktas klausimas vis dėlto taip pat yra susijęs su 16 straipsnio a punkte nurodytu antru atveju, nes jeigu produktai yra panašūs, tai nereiškia, kad nesinaudojama įregistruotos geografinės nuorodos reputacija. Reikia pažymėti, kad šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neišsakė nuomonės, tačiau Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad „kai produktai, kurių geografinė nuoroda neapima, yra spiritiniai gėrimai, atrodo, yra teisėta manyti, kad tai gali būti produktai, panašūs į spiritinius gėrimus, kuriems įregistruota ši geografinė nuoroda“ (2011 m. liepos 14 d. Sprendimo *Bureau national interprofessionnel du Cognac*, C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 54 punktas).

20 Išskirta mano.

21 Pagal analogiją žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 114 ir paskesni punktai), kur yra nurodyti ginčijamo žymens ir saugomo pavadinimo sąsajos kriterijai, kurie grindžiami tuo, kad atitinkama visuomenės grupė juos suvokia kaip „loginį ir konceptualų vienetą“ arba „geografinę nuorodą į Porto vyną, kuriam skirta nagrinėjama kilmės vietos nuoroda“.

22 Be to, savo išvadoje byloje *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:581, 42 ir paskesni punktai), generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona dėl klausimo, susijusio su nuostata, lygiaverte minėto 16 straipsnio a punktui, taip pat manė, kad „tiesioginis arba netiesioginis komercinis panaudojimas“ gali apimti saugomos kilmės vietos nuorodos naudojimą (šioje byloje – saugoma geografinė nuoroda) ne tik *identiška* forma, bet taip pat *panašia* forma.

23 Komisija pažymi, jog būtinybė, kad būtų naudojama pati geografinė nuoroda, vis dėlto nereiškia, kad atmetamas atvejais, kai ji išverčiama, pridurdama, kad vis dėlto nagrinėjamoje byloje tai tikrai nėra toks atvejis.

30. Savo ruožtu manau, kad šis netiesioginis pobūdis susijęs ne su tais atvejais, kai atitinkamame pavadinime nėra aiškiai nurodyta viena iš Reglamento Nr. 110/2008 III priede įregistruotų saugomų geografinių nuorodų, kaip teigia TSWA, tačiau su atvejais, kai tam tikra prasme naudojama iškreipta priemonė siekiant panaudoti tokią nuorodą. Iš tiesų, kaip ir M. Klotz, Nyderlandų vyriausybė ir Komisija, manau, kad, priešingai nei „tiesioginio“ naudojimo atveju, kai saugoma geografinė nuoroda tiesiogiai pažymimas atitinkamas produktas arba jo pakuotė, „netiesioginis“ naudojimas reiškia, kad ši nuoroda pateikiama papildomose rinkodaros ar informavimo priemonėse, pavyzdžiui, šio produkto reklamoje²⁴ arba su juo susijusiuose dokumentuose²⁵.

31. *Antra*, kalbant apie nagrinėjamos nuostatos *kontekstą*, reikia pažymėti, kad minėto 16 straipsnio a punkto taikymo sritis tikrai skiriasi nuo normų, kurios išdėstytos toliau tame pačiame straipsnyje. Visų pirma šią pirmąją nuostatą reikėtų tinkamai atskirti nuo b punkto, kuriame kalbama apie „netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo“ atvejus, t. y. atvejus, kai pati geografinė nuoroda nėra naudojama, tačiau subtilesnėmis nuorodomis, nei nurodyta a punkte, tiksliniams vartotojams teikiamos užuominos apie ją.

32. Tačiau minėto 16 straipsnio b punktas būtų ne toks veiksmingas, jeigu jo a punktas būtų aiškinamas plačiai, kaip nurodoma pirmajame prejudiciniame klausime, t. y. taip, kad jis būtų taikomas, jeigu ginčijamas žymuo paprasčiausiai keltų bet kokią asociaciją su registruota geografinė nuoroda arba geografinė teritorija. Taigi iš bendros šio straipsnio struktūros matyti, kad, kaip pažymi Prancūzijos vyriausybė ir Komisija, sąvoka „tiesioginis ar netiesioginis produktų <...> [įregistruotos geografinės nuorodos] *naudojimas* komerciniais tikslais“, kaip ji suprantama pagal minėtą a punktą, neapima tokių atvejų.

33. Manau, kad šią išvadą patvirtina Teisingumo Teismo jurisprudencija²⁶, kuria remiantis pakankamai glaudžios sąsajos su saugoma geografinė nuoroda reikia net ir kalbant apie „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal 16 straipsnio b punktą²⁷, ir, mano nuomone, toks reikalavimas *a fortiori* galioja ir „naudojimo“ sąvokai, kaip ji suprantama pagal šio straipsnio a punktą.

34. *Trečia*, dėl Reglamento Nr. 110/2008 *tikslų* visų pirma reikia pažymėti, kad jo ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje pažymima, kad Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas, nurodydamas „aiškiai apibrėžt[us] kriterij[us]“, pirmiausia – dėl „geografinių nuorodų apsaugos“, siekė „užtikrinti, kad spiritinius gėrimus reglamentuojantys teisės aktai būtų sistemingesni“²⁸.

35. Abejoju, ar su šiuo aiškiu siekiu užtikrinti teisinį saugumą būtų suderinamas pripažinimas, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nurodytas kriterijus, t. y. „<...> *bet kokios asociacijos* su registruota geografinė nuoroda arba geografinė teritorija [*kėlimas*] tikslinėms visuomenės grupėms“²⁹, yra reikšmingas, tačiau reikia pažymėti, kad tai nėra teisės aktų leidėjo nustatytas kriterijus

24 Nyderlandų vyriausybė pateikia fiktyvų pavyzdį, kai saugoma geografinė nuoroda „Scotch Whisky“ netiesiogiai naudojama komerciniais tikslais reklaminėje kampanijoje, kuri formuluojama taip: „Glen Buchenbach yra Scotch Whisky skonio.“

25 Taip pat žr. teisės doktriną, cituotą nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir minimą šios išvados 15 išnašoje.

26 Žr. 2011 m. liepos 14 d. Sprendimą *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 56 ir 57 punktai), taip pat 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 33–35 punktas).

27 Dėl minėto 16 straipsnio b punkto išaiškinimo žr. atsakymą į antrą prejudicinį klausimą, pateiktą šios išvados 48 ir paskesniuose punktuose.

28 Taip pat žr. Reglamento Nr. 110/2008 pirmą konstatuojamąją dalį ir 2005 m. gruodžio 15 d. Komisijos pasiūlymo aiškinamąjį memorandumą, kuriuo remiantis buvo priimtas šis dokumentas (Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos, COM(2005) 125 galutinis, p. 2), kuriame buvo akcentuojama, kad būtina suteikti daugiau aiškumo Sąjungos teisės normoms, kurios iki tol taikytos spiritinių gėrimų srityje.

29 Išskirta mano.

ir, mano nuomone, jo taikymo sritis yra pernelyg neaiški. Dėl šio reglamento 16 straipsnio nuostatų Teisingumo Teismas jau, žinoma, buvo nurodęs riziką „susikurti asociacijas dėl tikrosios produkto kilmės“³⁰, tačiau man atrodo, kad jis vis dėlto nesiekė šio bendro pobūdžio samprotavimo paversti lemiamu vertinimo veiksmu taikant kurias nors iš minėtų nuostatų.

36. Taip pat, kalbant labiau apie esmę, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 110/2008 antroje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad jame nustatytos priemonės „turėtų prisidėti siekiant aukšto vartotojų apsaugos lygio, klaidinimo prevencijos ir užtikrinti, kad bus įgyvendintas rinkos skaidrumas ir sąžininga konkurencija“. Jo devintoje konstatuojamojoje dalyje priduriama, kad šiomis priemonėmis „turėtų būti užkirstas kelias piktnaudžiavimui <...> spiritinių gėrimų pavadinimais, kurie suteikiami šiame reglamente nustatytų apibrėžimų neatitinkantiems produktams“. Jo keturioliktoje konstatuojamojoje dalyje kalbama apie specifinę apsaugą, kuri suteikiama geografinėms nuorodomis, įregistruotoms minėto reglamento III priede, „jei spiritinio gėrimo tam tikra kokybė, reputacija ar kita savybė iš esmės priskirtina [atitinkamai] geografinėi kilmei“.

37. Kalbant apie visų pirma Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio tikslus, pažymėtina, kad iš jo pavadinimo matyti, kad šiuo straipsniu siekiama užtikrinti „geografinių nuorodų apsaugą“ įregistruojant; taip siekiama, pirma, nurodyti iš tam tikrų teritorijų kilusius spiritinius gėrimus keturioliktoje konstatuojamojoje dalyje nustatytais atvejais ir, antra, padėti įgyvendinti bendresnius antroje konstatuojamojoje dalyje nurodytus tikslus³¹.

38. Taigi manau, kad Reglamento Nr. 110/2008 nuostatos ir visų pirma 16 straipsnio nuostatos užkerta kelią piktnaudžiavimui saugomomis geografinėmis nuorodomis, ir taip ginami interesai ne tik pirkėjų, bet ir gamintojų, kurie įdėjo realių pastangų siekdami užtikrinti ypatybes, kurių tikimasi iš produktų, teisėtai pažymėtų tokiomis nuorodomis, kaip Teisingumo Teismas yra pažymėjęs nagrinėdamas Sąjungos teisės nuostatą³², kurios tekstas yra analogiškas³³ šio reglamento 16 straipsnio tekstui³⁴. Atsižvelgiant į tai, 16 straipsnio a punktu konkrečiai ir aiškiai draudžiama, kad kiti ūkio subjektai komerciniais tikslais naudotų įregistruotą geografinę nuorodą produktams, neatitinkantiems visų specifikacijų³⁵, visų pirma siekdami neteisėtai gauti naudos iš šios geografinės nuorodos reputacijos³⁶.

30 Žr. šios išvados 16 išnašoje cituotą punktą, dėl kurio TSWA tvirtina, kad versija vokiečių kalba (kurioje minima tik „asociacija“) yra ne tokio plataus taikymo kaip versijos ispanų, anglų, prancūzų ar italų kalbomis (kuriose kalbama apie „asociacijas“) ir kad pirmenybę reikėtų teikti pastarajai platesnei formulavimui, kadangi „asociacija“ susijusi su geografinės nuorodos sukuriama prasme, o ne su asociacija su pačia geografinė nuoroda.

31 Minėtame 16 straipsnyje nurodyti tikslai akcentuojami 2011 m. liepos 14 d. Sprendime *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 47 punktą) ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendime *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 23 ir 24 punktai).

32 T. y. 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) (OL L 299, 2007, p. 1), iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 491/2009 (OL L 154, 2009, p. 1), 118m straipsnio 2 dalis.

33 Dėl Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio ir Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies panašumų žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimą *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:991, 18, 34, 39 ir 40 punktai), taip pat generalinio advokato M. Campos Sánchez-Bordona išvadą byloje *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:581, 60 punktą ir 16 išnašą).

34 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendime *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:991, 38 punktą) nustatyta, kad „dėl [saugomų kilmės vietos nuorodų] ir [saugomų geografinių nuorodų] apsaugos Reglamentas Nr. 1234/2007 yra bendrosios žemės ūkio politikos priemonė, kuria iš esmės siekiama *vartotojams užtikrinti*, kad pagal šį reglamentą įregistruota geografinė nuoroda pažymėti žemės ūkio produktai dėl savo kilmės iš konkrečios geografinės srities turėtų tam tikras specifines savybes ir atitinkamai suteiktų kokybės garantiją, susijusią su jų geografinė kilme, siekiant *sudaryti galimybę žemės ūkio subjektams*, idėjusiems realių pastangų gerinti kokybę, už tai gauti didesnes pajamas ir užkirsti kelią tretiesiems asmenims neteisėtai gauti naudos iš šių produktų turimos reputacijos, igyptos dėl jų kokybės“ (išskirta mano).

35 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 110/2008 15 straipsnio 4 dalį reikalaujama: „Spiritiniai gėrimai, turintys III priede įregistruotą geografinę nuorodą, turi atitikti visas 17 straipsnio 1 dalyje numatytas techninės bylos specifikacijas.“

36 Šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 14 d. Sprendimą *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 46 punktą), taip pat 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimą *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:991, 39 ir 40 punktai).

39. Manau, kad iš to, kas išdėstyta, matyti, kad aukštas vartotojų apsaugos lygis tikrai yra vienas iš nuostatų, kurias reikia išaiškinti, tikslų, tačiau vis dėlto tuo remiantis negalima daryti išvados, kaip siūlo daryti Graikijos ir Italijos vyriausybės, jog tam, kad būtų taikomas minėtame a punkte nustatytas draudimas, pakanka, kad ginčijamas pavadinimas kaip nors klaidintų vartotoją dėl kilmės ir kad jis turėtų tokį pat poveikį kaip ir tuo atveju, jeigu būtų panaudota tokia geografinė nuoroda, kokia ji buvo įregistruota, arba panašios formos. Iš tiesų nereikia pamiršti, kad šiomis nuostatomis taip pat siekiama apsaugoti pripažintas teisėtai tokiomis nuorodomis pažymėtų produktų ypatybes, taigi ir apsaugoti ūkio subjektų, kurie investavo, kad užtikrintų šias ypatybes, ekonominius interesus, o kalbant plačiau – skatinti rinkos skaidrumą ir sąžiningą konkurenciją.

40. Taigi į pirmojo klausimo pirmą dalį siūlau *atsakyti*, kad Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad įregistruotos geografinės nuorodos „netiesioginio <...> naudojimo“, kuris pagal šią nuostatą draudžiamas, sąlyga yra ta, kad ginčijamas pavadinimas turi būti identiškas atitinkamai nuorodai arba fonetiškai ir (arba) vizualiai panašus į ją. Todėl nepakanka, kad šis pavadinimas tiksliniams vartotojams keltų bet kokią asociaciją su nuoroda arba geografinė teritorija.

2. Dėl galimo informacijos, kuri pateikiama šalia ginčijamo žymens, poveikio pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktą (pirmojo klausimo antra dalis)

41. Pirmojo prejudicinio klausimo antra dalis Teisingumo Teismui pateikiama vertinti tik tuo atveju, jeigu jis nuspręstų, kad galėtų pakakti paprastos asociacijos su aptariama įregistruota geografinė nuoroda arba geografinė teritorija tam, kad būtų konstatuotas šios nuorodos „netiesioginis <...> naudojimas komerciniais tikslais“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punktą.

42. Kadangi, atsakydamas į šio klausimo pirmą dalį, siūlau aiškinti priešingai, manau, kad Teisingumo Teismui nereikia priimti sprendimo dėl jo antros dalies. Vis dėlto pateiksiu dėl jos kelias pastabas.

43. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar, siekiant įrodyti tokį naudojimąsi, reikia atsižvelgti į ginčijamo pavadinimo kontekstą ir visų pirma į tai, kad kartu su juo pateikta informacija dėl tikrosios produkto kilmės, kad šio konteksto suteikta informacija leistų paneigti teiginį, kuriuo remiantis buvo tariamai nesilaikyta minėto 16 straipsnio a punkte nustatytų reikalavimų. Konkrečiau tariant, jis klausia, ar ginčijamą elementą „Glen“ reikėtų vertinti atskirai, ar taip pat reikia atsižvelgti į įvairias etiketėje esančias nuorodas, iš kurių matyti, kad aptariamas produktas kilęs iš Vokietijos³⁷. Jis mano, kad pagrindinėje byloje galės nustatyti visišką draudimą, kaip to prašo TSWA, tik tuo atveju, jeigu minėtą a punktą Teisingumo Teismas išaiškins taip, kad pagal jį draudžiama naudoti žodį, sukeltą bet kokių asociacijų su įregistruota geografinė nuoroda, neatsižvelgiant į šio naudojimo kontekstą.

37 T. y. „Swabian [...] Whisky“ (prancūzų k. – švabiškas viskis), „Deutsches Erzeugnis“ (Vokietijos produktas), „Hergestellt in den Berglen“ (pagamintas Berglene).

44. TSWA ir Graikijos vyriausybė tvirtina, kad papildoma produkto etiketės ir pakuotės suteikiama informacija³⁸ yra nereikšminga, kiek tai susiję su 16 straipsnio a punkto netaikymu. Italijos vyriausybė tvirtina, kad net jeigu ginčijamo elemento kontekstas galėtų turėti reikšmės, negalėtume paneigti netiesioginio naudojimo, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, buvimo, įskaitant ir atvejį, kai kartu su minėtu elementu pateikiama informacija dėl kilmės. Nyderlandų vyriausybė teigia, kad tokio naudojimo būti negali, jeigu neminima saugoma geografinė nuoroda, ir kad, be to, etiketėje aiškiai nurodoma vieta, kur gėrimas buvo pagamintas³⁹.

45. *Papildomai*⁴⁰ tik pažymėsiu, kad Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punkte nėra tiesiogiai kalbama apie tai, apie ką kalbama jo b punkte, iš kurio matyti, kad įregistruotos geografinės nuorodos „netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio apie [ją] atkūrimas“ gali būti konstatuotas „net ir tuomet, kai nurodyta tikroji produkto kilmė“.

46. Manau, jog tokį formulavimo skirtumą galima paaiškinti tuo, kad, kai kyla klausimas dėl galimo saugomos geografinės nuorodos, kaip tai suprantama pagal minėto 16 straipsnio a punktą, „tiesioginio arba netiesioginio naudojimo komerciniais tikslais“, toks atvejis reiškia, kad buvo panaudota arba pati nuoroda, arba panašios formos nuoroda, o ne bet kokio pobūdžio nuoroda⁴¹. Taigi negali būti dviprasmiškumo dėl to, ar nagrinėjant aptariamą situaciją daugiausia dėmesio reikia skirti konstatavimui, kad buvo panaudota viena iš to paties reglamento III priede įregistruotų geografinių nuorodų arba kad ji nebuvo panaudota.

47. Kita vertus, minėto 16 straipsnio b punkte aptariamam atveju, kai kalbama apie „netinkamą naudojimą, imitavimą ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimą“, akivaizdu, kad padėtis turėtų būti vertinama ne tik objektyviai konstatuojant tokį faktą, bet taip pat reikėtų atlikti vertinimą, dėl kurio Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai nurodė, kad kai kurie galimi vertinimo aspektai, pavyzdžiui, aplinkybė, kad nurodoma „tikroji produkto kilmė“⁴², neleidžia atmesti vieno ar kito iš šių trijų kvalifikavimo variantų⁴³. Manau, kad *a fortiori* turėtų būti taip pat ir paprastesniu atveju, nurodytu to paties 16 straipsnio a punkte, jeigu Teisingumo Teismas nuspręš, kad, siekiant pritaikyti šią nuostatą, reikia išnagrinėti ginčijamo žymens kontekstą.

C. Dėl sąvokos „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“ pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą (antrasis klausimas)

1. Dėl „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimo]“ formos pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą (antrojo klausimo pirma dalis)

48. Antruoju prejudiciniu klausimu Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti sąvoką „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [spiritinio gėrimo registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą.

38 TSWA siūlo taip performuluoti pirmojo prejudicinio klausimo antrą dalį, motyvuodama tuo, kad sąvokos „kontekstas“ (vokiečių kalba, kuri yra šio proceso kalba – „Umfeld“), kurią vartoja prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nėra nei Reglamente Nr. 110/2008, nei Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, taigi reikėtų labiau remtis šio reglamento I priedo 15–17 punktuose apibrėžtomis sąvokomis „pateikimas“, „ženklinimas“ ir „pakuotė“, kurios iš esmės nurodytos šiame klausime, atsižvelgiant į nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvus.

39 M. Klotz, Prancūzijos vyriausybė ir Komisija šiuo klausimu neišreiškia nuomonės, atsižvelgiant į tai, kaip jie siūlo atsakyti į pirmojo prejudicinio klausimo pirmą dalį.

40 Dėl šios išvados 42 punkte nurodytų priežasčių.

41 Taip pat žr. šios išvados 40 punktą.

42 Minėto 16 straipsnio b punkte taip pat pažymima, kad tai, jog „saugoma geografinė nuoroda yra išversta arba prie jos rašomi tokie žodžiai, kaip „panašus“, „rūšis“, „stilius“, „pagamintas“, „skonis“ ar kito panašaus apibrėžimo“, neturi reikšmės. Iš tiesų, nepaisant tokių tariamai patikslinamųjų žodžių vartojimo, vartotoją vis tiek klaidina žinutė, kurią perduoda pagrindinis pavadinimas ir kuri sukuria neteisėtą sąsają su minėta nuoroda.

43 Dėl galimo ginčijamo elemento konteksto reikšmingumo Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punkto požiūriu žr. atsakymą į antrojo prejudicinio klausimo antrą dalį šios išvados 69 ir paskesniuose punktuose.

49. Pirmoje šio klausimo dalyje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar tam, kad būtų pripažintas „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“ ir jis būtų draudžiamas pagal minėtą b punktą, ginčijamas pavadinimas turi būti identiškas saugomai geografinei nuorodai arba fonetiškai ir (arba) vizualiai panašios formos, ar visgi pakanka, kad šis pavadinimas tiksliniams vartotojams keltų bet kokią asociaciją su minėta nuoroda arba geografine teritorija.

50. Grįsdamas savo prašymą, šis teismas nurodo, kad Teisingumo Teismas sąvoką „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kuri yra Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punkte, taip pat analogiškuose ankstesniuose Sąjungos teisės aktuose, nuosekliai aiškina taip, kad ji „apima tokį atvejį, kai į produktui pavadinti vartojamą terminą įeina saugomo pavadinimo dalis, todėl vartotojas, susidūręs su šio produkto pavadinimu, gali susieti jį su preke, kuriai taikomas šis pavadinimas“⁴⁴. Jis priduria, kad, kiek jam žinoma, Teisingumo Teismas vis dėlto dar nėra išdėstęs nuomonės dėl klausimo, ar nagrinėjamų ženklų fonetinis ir (arba) vizualinis panašumas⁴⁵ yra būtina sąlyga siekiant pripažinti, kad esama draudžiamo „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo“. Jis mano, kad atsakymas į šį klausimą nagrinėjamoje byloje turi esminę reikšmę, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamu atveju tokio panašumo nėra⁴⁶.

51. TSWA, taip pat Graikijos, Prancūzijos ir Italijos vyriausybės siūlo atsakyti, kad remiantis „įvaizdžio apie gaminį atkūrimu [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimu]“, kaip jis suprantamas pagal minėto 16 straipsnio b punktą, nereikalaujama, kad ginčijamas žodis būtų fonetiškai ir (arba) vizualiai panašus į atitinkamą nuorodą, ir pakanka, jog šis žodis tikslinei visuomenės grupei keltų bet kokią asociaciją su nuoroda arba geografine teritorija. M. Klotz ir Nyderlandų vyriausybė tvirtina priešingai.

52. Komisija laikosi tarsi tarpinės pozicijos, pagal kurią remiantis minėta sąvoka „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“ reikalaujama nebūtinai fonetinio ir (arba) vizualinio panašumo ar tik asociacijos, bet šiuo atveju „konceptualaus įregistruotos geografinės nuorodos ir ginčijamo apibūdinimo panašumo, iš kurio pakankamai informuotas vartotojas nustatytų tiesioginį ir vienareikšmį ryšį tarp ginčijamo apibūdinimo ir [šios] nuorodos“⁴⁷. Dėl toliau nurodytų priežasčių esu linkęs pritarti aiškinimui, kuris artimas pastarajai nuomonei.

53. Visų pirma, reikia pažymėti, kad aptariamo b punkto *formuluotėje* nėra informacijos, kuria remiantis būtų galima tiksliai nustatyti, kaip reikėtų aiškinti „įvaizdžio apie gaminį atkūrimą [saugomos geografinės nuorodos mėgdžiojimą]“. Geriausiu atveju vertinimas atsižvelgiant į kitus du šioje nuostatoje nurodytus atvejus, t. y. „netinkamą naudojimą“ ir „imitavimą“, leidžia manyti, kad sąvoka „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“ apima tam tikrą panašumą su atitinkama geografine nuoroda, nors atrodo, kad jos atveju, lyginant tris sąvokas, reikalaujamas panašumo lygmuo yra mažiausias.

54. Be to, manau, kad remiantis *Teisingumo Teismo jurisprudencija*, susijusia su Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktu arba kitomis Sąjungos teisės nuostatomis, kurių formuluotės yra jam analogiškos, reikia padaryti tam tikras išvadas.

44 2016 m. sausio 21 d. Sprendimas *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

45 Toks, koks, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktu pavyzdžiu, jis buvo tarp ginčijamo pavadinimo „Verlados“ ir įregistruotos geografinės nuorodos „Calvados“ byloje, kurioje 2016 m. sausio 21 d. buvo priimtas Sprendimas *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35).

46 Iš tiesų ginčijamas elementas „Glen“ tiek fonetiškai, tiek vizualiai akivaizdžiai skiriasi nuo įregistruotos geografinės nuorodos „Scotch Whisky“.

47 Reikia pažymėti, kad Prancūzijos ir Italijos vyriausybės taip pat pažymi „konceptualaus panašumo“ kriterijaus reikšmę, tačiau savo siūlomą atsakymą formuluoja remdamosi ne šiuo kriterijumi, o prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nurodytu „asociacijos“ kriterijumi.

55. Kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad „įvaizdis apie gaminį buvo atkurtas“, kaip tai suprantama pagal minėtą b punktą, jeigu „ginčijamame apibūdinime yra saugomos nuorodos dalis“⁴⁸. Manau, kad toks dalinis įtraukimas⁴⁹, kuris buvo pagrindinėse bylose, kuriose buvo priimti aptariamai Teisingumo Teismo sprendimai⁵⁰, vis dėlto nėra šios nuostatos taikymo *sine qua non* sąlyga.

56. Iš tiesų, kaip nurodo Prancūzijos vyriausybė, iš žodžio „kad“, kuris eina po minėtos frazės, matyti, kad vertinant, ar yra toks „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, pagrindinis ir lemiamas kriterijus yra patikrinimas, ar „vartotojas, susidūręs su gaminio pavadinimu, gali išsivaizduoti prekę, kuriai suteikta [saugoma] nuoroda“⁵¹. Be to, Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad „nacionalinis teismas iš *esmės* turi remtis preziumuojama vartotojo reakcija į atitinkamam gaminiui pavadinti vartojamą terminą, todėl *itin svarbu*, kad jis nustatytų ryšį tarp minėto termino ir saugomo pavadinimo“⁵². Be to, jis pažymėjo, kad šis teismas privalo „atsižvelgti į pakankamai informuoto, protingai pastabaus ir nuovokaus vidutinio vartotojo suvokimą“⁵³. Iš tikrųjų, nors saugomas pavadinimas yra ginčijamame prekių ženkle, vis dėlto gali būti, kad vidutinis vartotojas, susidūręs su minėtu prekių ženklu pažymėtu produktu, nebūtinai jį susies su produktu, kuriam suteiktas minėtas pavadinimas⁵⁴.

57. Teisingumo Teismas taip pat ne kartą yra nurodęs, kad „galima pagrįstai teigti, kad įvaizdžio apie saugomą pavadinimą atkūrimas egzistuoja, kai gaminiai yra panašūs, o jų prekybiniai pavadinimai turi fonetinių ir vaizdinių panašumą“, kuris „buvo neatsitiktinis“, ir pažymėjęs, kad „panašumas yra akivaizdus, kai nagrinėjama gaminį apibūdinantis žodis baigiasi dviem vienodais skiemenimis ir turi tiek pat skiemenų kaip ir saugomas pavadinimas“⁵⁵.

58. Vis dėlto, kaip ir daugelis šioje byloje pateikusių pastabas šalių⁵⁶, manau, kad fonetinio ir vizualinio panašumo nustatymas labiau yra ne būtina sąlyga, kai norima patikrinti, ar egzistuoja „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“, o vienas iš Teisingumo Teismo nurodytų kontrolės būdų, leidžiančių tai patikrinti. Manau, kad tai, jog Teisingumo Teismas paminėjo fonetinių ir vizualinių „artumą“ arba „panašumą“, buvo susiję su bylų, kuriose buvo priimti sprendimai, kuriuose šie žodžiai vartoti, konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis⁵⁷, taigi negalima atmesti galimybės, kad „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“ galėtų būti nustatytas net ir nesant tokio panašumo.

48 2016 m. sausio 21 d. Sprendimas *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

49 Priešingai, tuo atveju, kai *visas* saugomas pavadinimas yra įtrauktas į maisto produkto pavadinimą siekiant nurodyti jo skonį (žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-393/16, EU:C:2017:991, 57 ir 58 punktus), kalbama ne apie „įvaizdžio apie gaminį atkūrimą [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimą]“, bet apie „naudojimą“, kaip jis suprantamas pagal analogišką Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punkto nuostatą.

50 Dėl ginčijamų pavadinimų „Cambozola“, „parmesan“, „KONJAKKI“, „Verlados“ ir „Port Charlotte“ žr. atitinkamai 1999 m. kovo 4 d. Sprendimą *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 25 punktą), 2008 m. vasario 26 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-132/05, EU:C:2008:117, 44 punktą), 2011 m. liepos 14 d. Sprendimą *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 56 punktą), 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 21 punktą), taip pat 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 122 punktą).

51 Žr. visų pirma 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 21, 32, 35 ir 48 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija). Komisija mano, kad šis jurisprudencijoje nustatytas kriterijus reiškia, kad iškart ir tiksliai sukuriamą asociaciją tarp atitinkamo produkto ir saugomos geografinės nuorodos.

52 2016 m. sausio 21 d. Sprendimas *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 22 punktą), išskirta mano.

53 2016 m. sausio 21 d. Sprendimas *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 25, 28 ir 48 punktai).

54 Šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 122–125 punktai).

55 Žr. visų pirma 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 33, 34, 38–40 ir 48 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

56 T. y. visos šalys, išskyrus M. Klotz ir Nyderlandų vyriausybę.

57 Žr. visų pirma 1999 m. kovo 4 d. Sprendimą *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 27 punktą), 2008 m. vasario 26 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-132/05, EU:C:2008:117, 46 punktą), 2011 m. liepos 14 d. Sprendimą *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 57 ir 58 punktai) ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 38–40 punktai).

59. Svarbiais vertinimo kriterijais laikomi dalinis minėto saugomo pavadinimo įtraukimas⁵⁸, taip pat „konceptualus <...> skirtingoms kalboms priklausančių žodžių artumas“. Reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas atskyrė šį kriterijų nuo „fonetinio ir vizualinio panašumo“ kriterijaus, ir tas kriterijus, kaip ir kiti kriterijai, buvo susietas su vartotojo suvokimu, kuris, vadinasi, tikrai yra pagrindinė ir būtina „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimo]“ sąlyga⁵⁹.

60. Taigi manau, jog tam, kad būtų nustatytas „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą, vienintelis lemiamas kriterijus yra išsiaiškinti, ar „vartotojas, susidūręs su gaminio pavadinimu, gali įsivaizduoti prekę, kuriai suteiktas saugomas pavadinimas“⁶⁰, o tai turi vertinti nacionalinis teismas, jei reikia, atsižvelgdamas į dalinį saugomo pavadinimo įtraukimą į ginčijamą apibūdinimą, į fonetinį ir vizualinį panašumą arba į konceptualų panašumą.

61. *Kita vertus*, manau, kad tokio neaiškaus ir plataus kriterijaus, kaip nurodytas antrajame prejudiciniame klausime, t. y. kad „ginčijamas žymens elementas tikslinėms visuomenės grupėms keltų *bet kokią asociaciją* su registruota geografine nuoroda arba geografine teritorija“⁶¹, pripažinimas tinkamu neatitiktų šioje išvadoje aiškinamų nuostatų minėtų tikslų⁶².

62. Be to, atsižvelgiant į šio 16 straipsnio struktūrą, reikia, kaip jau minėjau dėl šio straipsnio a punkto⁶³, užtikrinti, kad jo b punktas nebūtų aiškinamas taip, kad pastarosios nuostatos taikymo sritis būtų išplėsta ir apimtų paskesnių minėto straipsnio nuostatų, t. y. c ir d punktų, kuriuose kalbama apie atvejus, kai saugoma geografinė nuoroda yra dar neaiškesnė nei „įvaizdžio [apie ją] atkūrimas“, taikymo sritį.

63. Galiausiai, kalbėdamas apie platesnį Reglamento Nr. 110/2008 kontekstą ir visų pirma apie jo 16 straipsnį, M. Klotz teisingai pažymi, kad jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad siekiant pripažinti, jog yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, pakaktų, kad būtų sukelta bet kokia asociacija, tai reikštų, kad šio reglamento taikymo sritis būtų išplėsta iki neaiškios ribos ir kiltų didelė grėsmė laisvam prekių judėjimui, atsižvelgiant į tai, kad pramoninės ir komercinės nuosavybės apsauga, kaip ji užtikrinama pagal minėtą reglamentą⁶⁴, yra viena iš galimų šios laisvės apribojimo pateisinimų⁶⁵.

58 Žr. šios išvados 55 punktą.

59 Žr. 2008 m. vasario 26 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-132/05, EU:C:2008:117, 47 ir 48 punktai) ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 35 punktas).

60 Reikia pažymėti, kad neturi reikšmės tai, jog nėra rizikos, kad vidutinis Europos vartotojas sumaišys ginčijamą produktą su produktu, kuriam teisėtai suteiktas nagrinėjamas saugomas pavadinimas (žr. šios išvados 79 punkte nurodytą jurisprudenciją).

61 Išskirta mano.

62 Šios išvados 34 punkte nagrinėti tikslai.

63 Žr. šios išvados 31 ir paskesnius punktus.

64 Pagal analogiją žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 80 ir 81 punktai).

65 Šiuo klausimu K. Klotz visų pirma remiasi 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimu *Consorzio del Prosciutto di Parma et Salumificio S. Rita* (C-108/01, EU:C:2003:296, 66 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64. Konkrečiau kalbant, jeigu geografinės nuorodos, šiuo atveju – „Scotch Whisky“, apsaugą, kurią suteikia minėto 16 straipsnio b punktas, taip pat reikėtų taikyti žodžiui, kuris visiškai nėra analogiškas šiai nuorodai, šioje nuostatoje nurodytas draudimas taip pat būtų taikomas ir produktams bei prekių ženklams, kuriais niekaip nepateikiama nuoroda į minėtos nuorodos tekstą. Darytina išvada, kad, kaip nurodo Nyderlandų vyriausybė, kitų šalių, išskyrus „Jungtinę Karalystę (Škotiją)“, viskio gamintojams⁶⁶ galimybės išsiskirti savo pačių produktais ar prekių ženklais būtų itin sumažintos⁶⁷.

65. Todėl į antrojo prejudicinio klausimo pirmą dalį siūlau *atsakyti* taip: Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kuris pagal šią nuostatą yra draudžiamas, nesiejamas su sąlyga, jog ginčijamas pavadinimas būtina būtu fonetiškai ir vizualiai panašus į atitinkamą nuorodą, tačiau nepakanka to, kad šis pavadinimas tikslinėms visuomenės grupėms keltų bet kokią asociaciją su registruota geografine nuoroda arba geografine teritorija. Jeigu tokio panašumo nėra, reikia atsižvelgti į conceptualų panašumą, kuris gali būti tarp atitinkamos nuorodos ir ginčijamo pavadinimo, su sąlyga, kad dėl tokio panašumo vartotojas galėtų įsivaizduoti produktą, kuris žymimas minėta geografinė nuoroda.

66. Kalbant apie šios išvados pritaikymą *ginčui pagrindinėje byloje*, reikia priminti, kad ne Teisingumo Teismas, kuris vis dėlto gali pateikti tam tikrus paaiškinimus, kuriais siekiama padėti nacionaliniams teismams atlikti vertinimą⁶⁸, o tik nacionalinis teismas turi įvertinti, ar šiuo atveju egzistuoja „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“, kaip jis suprantamas pagal minėto 16 straipsnio b punktą⁶⁹.

67. Todėl reikia pažymėti, kad, priminęs šalių pagrindinėje byloje argumentus⁷⁰, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad žodis „glen“ yra gėlų kilmės žodis, reiškiantis „siaurą slėnį“, ir kad 31 iš 116 daryklų, kuriose gaminamas „Scotch Whisky“, taigi škotiškos kilmės viskis, pavadinime yra *glen*, kuriame tos daryklos išikūrusios, pavadinimas. Šis teismas pažymi, kad taip pat yra ir ne Škotijoje gaminamo viskio, kurio pavadinime yra žodis „glen“, pavyzdžiui, viskis „Glen Breton“, kilęs iš Kanados⁷¹, „Glendalough“, kilęs iš Airijos, ir „Glen Els“, kilęs iš Vokietijos⁷². Be to, jis nurodo TSWA pateiktą ir M. Klotz ginčijamą apklausą, iš kurios visų pirma matyti, kad 4,5 % apklaustų Vokietijos viskio vartotojų nurodė, kad žodis „glen“ jiems reiškia škotišką viskį arba kažką škotiško.

66 Reglamento Nr. 110/2008 III priede nurodyta saugomos geografinės nuorodos „Scotch Whisky“ kilmės šalis.

67 Nyderlandų vyriausybė teisingai atkreipia dėmesį į ryšius, kurie egzistuoja tarp Reglamentu Nr. 110/2008 suteiktos geografinių nuorodų apsaugos ir laisvės pasirinkti produkto pavadinimą, kurią turi įmonės, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra saugomas pagal prekių ženklų teisę, ar ne, tačiau reikia pažymėti, kad minėtu reglamentu siekiama išvengti piktnaudžiavimo pavadinimo „Scotch Whisky“ naudojimu viskiui, kuris būtų pagamintas ne Škotijoje, o individualia prekių ženklo apsauga siekiama įmonei suteikti galimybę išsiskirti ir neleisti tretiesiems asmenims naudoti saugomą prekių ženklą (dėl ryšių, kuriuos su prekių ženklų teise sukuria šio reglamento 23 straipsnis, žr. M. Blakeney, „The protection of geographical indications, Law and practice“, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2014, p. 286).

68 Žr. šios išvados 9 išnašoje nurodytą jurisprudenciją.

69 Pagal nusistovėjusią jurisprudenciją per SESV 267 straipsnyje nurodytą procedūrą, kuri grindžiama aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, visų faktinių aplinkybių vertinimas priskirtinas išimtinai nacionalinio teismo kompetencijai (žr., be kita ko, 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Danske Svineproducenter*, C-491/06, EU:C:2008:263, 23 punktą ir 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Polbud – Wykonawstwo*, C-106/16, EU:C:2017:804, 27 punktą), juo labiau kad Teisingumo Teismas gali turėti ne visą reikiamą informaciją šiuo klausimu (žr., be kita ko, 2007 m. birželio 21 d. Sprendimo *Omni Metal Service*, C-259/05, EU:C:2007:363, 15 punktą ir 2017 m. vasario 9 d. Sprendimo *Madaus*, C-441/15, EU:C:2017:103, 35 punktą).

70 TSWA tvirtina, kad ginčijamas žymuo, t. y. „Glen“, yra kilęs iš Škotijos gėlų kalbos ir visų pirma naudojamas Škotijoje kaip įprastinis vietos pavadinimas ir labai plačiai naudojamas kaip škotiško viskio, su kuriuo Europos ir Vokietijos vartotojai šį žodį pirmiausia susieja, pavadinimo elementas. Vis dėlto M. Klotz teigia, kad šis žodis nereiškia škotiškos kilmės, nes tai anglakalbių plačiai vartojamas žodis, kuris kilęs iš Airijos gėlų kalbos ir kuris yra daugelio miestų, upių ir slėnių, esančių ne Škotijoje, pavadinimuose, taip pat viskio, kuris gaminamas likusioje pasaulio dalyje, pavadinimuose.

71 Komisija nurodo, kad TSWA nesėkmingai bandė sutrukdyti *Glenora* daryklai, išikūrusiai Naujojoje Škotijoje (Kanada), įregistruoti prekių ženklą „Glen Breton“ (žr. 2009 m. sausio 22 d. Kanados Federalinio Apeliacinio Teismo sprendimą *Glenora Distillers International Ltd v. The Scotch Whisky Association*, 2009 FCA 16, (2010) 1 F.C.R. 195). Ji priduria, kad TSWA vis dėlto neginčijo pagrindinėje byloje nagrinėjamo „Glen Buchenbach“ prekių ženklo įregistravimo Vokietijoje 2013 m. Reikia pažymėti, kad TSWA taip pat nesėkmingai Prancūzijoje bandė, remdamasi Reglamento Nr. 110/2008 10 ir 16 straipsniais, uždrausti prekių ženklą „Wel Scotch“ naudoti alui (žr. 2011 m. lapkričio 29 d. Kasacinio teismo, komercinių bylų kolegija, sprendimą, 10-25.703, paskelbtas oficialiame biuletenyje).

72 M. Klotz pažymi, kad šis sąrašas nėra baigtinis, ir nurodo viskį „Old Glen Malt Whisky“, gaminamą Kentukyje (Jungtinės Valstijos), ir *Castle Glen Distillery* daryklos Australijoje gaminamą viskį. Vis dėlto reikia priminti, jog siekiant, kad šie duomenys turėtų lemiamą reikšmę, reikėtų įrodyti, kad Europos vartotojas juos suvokia.

68. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, pritariu Komisijos nuomonei, pagal kurią nėra aišku, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos aplinkybėmis saugoma geografinės nuoroda konceptualiai yra pakankamai panaši į ginčijamą pavadinimą, kad pastarasis galėtų būti laikomas „įvaizdžio apie [tą nuorodą] atkūrimu [tos nuorodos mėgdžiojimu]“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą⁷³. Šiuo klausimu tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui (ir tik jam) reikės įvertinti, ar vidutinis Europos vartotojas⁷⁴, susidūręs su panašiu produktu, kurio pavadinime yra žodis „Glen“, iškart galvoja apie „Scotch Whisky“, nesvarbu, kad sprendimas dėl tokio viskio pavadinimo tikrai nėra visiškai atsitiktinis⁷⁵. Net jeigu šis teismas nuspręstų, kad vartotojai sistemškai susieja žodį „Glen“ su viskiu, vis dėlto galėtų trūkti būtinos glaudžios sąsajos su *škotišku* viskiu, taigi būtino panašumo su nuoroda „Scotch Whisky“.

2. *Dėl galimo informacijos, pateiktos šalia ginčijamo žymens, poveikio pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą (antrojo klausimo antra dalis)*

69. Antrojo prejudicinio klausimo antra dalis Teisingumo Teismui pateikiama tik tuo atveju, jeigu jis nuspręstų, kad fonetinis ir vizualinis panašumas nėra būtinas ir kad galėtų pakakti tiesiog bet kokios asociacijos su aptariama įregistruota geografinė nuoroda arba geografinė teritorija, kad būtų nustatytas „įvaizdžio apie [šią nuorodą] atkūrimas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktą.

70. Atsižvelgiant į mano siūlomą atsakymą į šio klausimo pirmą dalį⁷⁶, manau, reikia pateikti nuomonę dėl jo antros dalies.

71. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo klausia, ar siekiant nustatyti, ar yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kuris draudžiamas pagal minėto 16 straipsnio b punktą, žymens ginčijamą elementą reikia išnagrinėti atskirai arba atsižvelgiant į šio elemento naudojimo kontekstą, ypač kai jame pateikiamos vadinamosios „su vieta nesusijusios“ nuorodos, kurios paaiškina tikrąją atitinkamo produkto kilmę⁷⁷.

72. Šis teismas pažymi, kad Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punkte aiškiai nurodoma, kad draudžiamas „bet kok[s] <...> įvaizdžio apie gaminį atkūrim[as], net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto kilmė“, ir šis patikslinimas galėtų neleisti atsižvelgti į ginčijamo elemento kontekstą. Jo manymu, tai vis dėlto nebūtinai užkerta galimybę į tai atsižvelgti „atliekant pirmesnę tikrinimą, ar apskritai yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“.

73. Nyderlandų vyriausybė mano, kad nereikia nagrinėti antrojo prejudicinio klausimo antros dalies, atsižvelgiant į jos siūlomą atsakymą į jo pirmą dalį. M. Klotz tvirtina, kad ginčijamo pavadinimo kontekstas gali būti reikšmingas taikant minėto 16 straipsnio b punktą⁷⁸. Italijos vyriausybė tvirtina, kad taip galėtų būti, tačiau negalima atmesti pagal šią nuostatą neteisėto „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimo]“ buvimo net tada, kai tiksliai aptariamo produkto kilmė ant jo aiškiai nurodyta. TSWA, taip Graikijos ir Prancūzijos vyriausybės ir Komisija iš

73 Komisija tvirtina, kad žodis „Glen“ nesukuria pakankamos sąsajos su saugoma geografinė nuoroda „Scotch Whisky“, nes ne visas škotiškas viskis yra parduodamas pavadinimu „Glen“, kad šis žodis nėra Škotijos viskio vartotojų įprastai vartojamas viskio pavadinimas, kad jis nėra išimtinai škotiškos kilmės – jis kilęs iš gelų kalbos, taip pat vartojamas Airijoje – ir kad nurodyta apklausa susijusi tik su Vokietijos rinka ir ji nereikia, kad iškart sukuriama asociacija.

74 Kaip apibrėžta šios išvados 56 punkte nurodytoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje.

75 Komisija pažymi, kad negalima paneigti, jog vartojant žodį „Glen“, kuris pats atskirai nieko nereiškia vokiečių kalba, siekiama atitinkamam produktui suteikti tam tikrą prestižą, nes jis taip pat naudojamas kai kurių aukščiausios kokybės viskių pavadinimuose, tačiau vis dėlto atrodo, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra pakankamos sąsajos su įregistruota nuoroda „Scotch Whisky“, šiuo atveju tai tik apgalvota verslo strategija.

76 Žr. šios išvados 65 punktą.

77 Dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto etiketėje pateiktų nuorodų dėl jo vokiškos kilmės žr. šios išvados 37 išnašą.

78 M. Klotz mano, kad būtinai reikėtų atsižvelgti į tai, kad ginčijamas elementas „Glen“ yra įtrauktas į bendrą žymenį „Glen Buchenbach“, ir kad kartu su juo etiketėje pateikiama daug informacijos, nurodančios tikrąją produkto kilmę, kuri vartotojui taptų žinoma tuo pat metu kaip ir apskritai žymuo „Glen Buchenbach“.

esmės mano, kad vertinant, ar yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“, papildoma informacija, kuri pateikiama atitinkamo produkto etiketėje ir ant pakuotės⁷⁹, negali turėti jokios reikšmės, įskaitant atvejį, kai kartu su ginčijamu elementu pateikiamos nuorodos dėl tikrosios produkto kilmės. Dėl toliau nurodytų priežasčių pritariu pastarajai nuomonei.

74. *Pirma*, iš Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punkto *formuluotės*, kuri, mano nuomone, nėra dviprasmiška, matyti, kad tikslinių vartotojų informavimas apie „tikrąją produkto kilmę“ nėra aplinkybė, leidžianti panaikinti ginčijamo pavadinimo apgaulingumą, taigi paneigti, kad jis gali būti vertinamas kaip „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

75. Manau, kad kiti paaiškinimai, pateikti minėtame b punkte, kurie susiję su tais atvejais, kai saugoma geografinė nuoroda yra naudojama išversta arba pateikiama kartu su švelninamąjį poveikį turinčia fraze⁸⁰, patvirtina išaiškinimą, pagal kurį šiam kvalifikavimui neturi reikšmės aplinkybė, kad papildoma informacija apie kilmę pateikta naudojantis atitinkamo produkto apibūdinimu, pateikimu arba jo etiketė ar net pakuotė⁸¹.

76. *Antra*, kaip TSWA, Prancūzijos vyriausybė ir Komisija, laikausi nuomonės, kad Teisingumo Teismo *jurisprudencijoje* pateikiama informacija, kuri patvirtina šį išaiškinimą.

77. Iš tiesų Teisingumo Teismas aiškiai nurodė, kad galimas minėto 16 straipsnio b punkte aiškiai nurodytų žodžių vartojimas, visų pirma susijęs su tikrąja produkto kilme, „negali pakeisti aplinkybių kvalifikavimo kaip „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimo]“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b dalį⁸².

78. Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad aplinkybių kvalifikavimui kaip „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimo]“ negali užkirsti kelio tai, kad visuomenei nekyla jokie supainiojimo pavojaus⁸³.

79. Todėl pavadinimo, kuris vertinamas kaip „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“ [minėto reglamento III priede registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas], kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, vartojimas vis dėlto negali būti leistinas, atsižvelgiant į konkrečias su šiuo neteisėtu pavadinimu pavadintu produktu susijusias aplinkybes arba nesant supainiojimo su produktu, kuriam teisėtai suteikta minėta geografinė nuoroda, pavojaus⁸⁴. Taigi nacionalinis teismas, kuriam pateiktas ieškiny, neturi diskrecijos vertinti tokio konteksto⁸⁵.

79 Dėl šios siūlomo atsakymo formuluotės žr. TSWA pastabas, nurodytas šios išvados 38 išnašoje.

80 Žr. priminimą dėl šių kitų paaiškinimų šios išvados 42 išnašoje.

81 Tai galimi informacijos kanalai, kurie numatyti ne tik Reglamento Nr. 110/2008 I priedo 14–17 punktuose (kur apibrėžtos šios keturios sąvokos), bet ir jo 16 straipsnio c punkte, kuriame kalbama apie nuorodas, pateiktas produkto „aprašyme, pateikime ar ženklime“ (trys žodžiai, kurie taip pat yra minėto reglamento pavadinime). Dėl pastarosios nuostatos prašomo išaiškinimo žr. šios išvados 84 ir paskesnius punktus.

82 Žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 43 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija) ir pagal analogiją žr. 1999 m. kovo 4 d. Sprendimą *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 29 ir 43 punktai).

83 Žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 45, 51 ir 52 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija). Taip pat dėl saugomos kilmės vietos nuorodos „Porto/Port“ ir prekių ženklo „Port Charlotte“ žr. generalinio advokato M. Campos Sánchez-Bordona išvadą byloje *EU IPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:394, 95 ir paskesni punktai) ir 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EU IPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 123 punktą).

84 2016 m. sausio 21 d. Sprendimas *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 11, 12, 29, 49 ir paskesni punktai), susijęs su gėrimu „Verlados“, kurio atžvilgiu buvo remiamasi tuo, kad šis pavadinimas susijęs su įmonės (*Viiniverla*) ir miestelio (Verla, Suomija), kur šis gėrimas pagamintas, pavadinimais, o ne su prancūziška geografine nuoroda „Calvados“.

85 Tiesa, 1999 m. kovo 4 d. Sprendime *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 27 ir 28 punktai) Teisingumo Teismas manė, kad svarbu, jog nacionalinis teismas atsižvelgtų į reklaminių medžiagą, kurioje, atrodo, buvo nurodyta, kad fonetinis pavadinimų „Cambozola“ ir „Gorgonzola“ panašumas nebuvo atsitiktinis, tačiau tai padaryta tik siekiant įvertinti šį panašumą, taigi, pagrįsti aplinkybių kvalifikavimą kaip „įvaizdžio apie gaminį atkūrimo“.

80. Kalbant konkrečiau, iš šios jurisprudencijos matyti, kad pagal minėto 16 straipsnio b punktą aplinkybė, kad ginčijamas pavadinimas atitinka įmonės ir (arba) vietos, kur produktas buvo pagamintas, pavadinimą⁸⁶, neturi reikšmės, kaip teigia M. Klotz; jis tvirtina, kad pavadinimas „Glen Buchenbach“ yra žodžių žaismas, paremtas pagrindinėje byloje nagrinėjamo gėrimo kilmės vietos (Ber *glenas*) ir vietos upės (Buchenbach) pavadinimais⁸⁷.

81. Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad aplinkybė, jog ginčijamame pavadinime nurodoma pagaminimo vieta, kuri valstybės narės, kurioje jis yra gaminamas, vartotojams žinoma, nebuvo reikšmingas veiksnys vertinant sąvoką „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kaip ji suprantama pagal minėtą b punktą, atsižvelgiant į tai, kad pagal šią nuostatą įregistruotos geografinės nuorodos saugomos nuo įvaizdžio apie jas atkūrimo visoje Sąjungos teritorijoje ir kad, turint omenyje būtinybę užtikrinti veiksmingą ir vienodą minėtų geografinių nuorodų apsaugą šioje teritorijoje, tai taikoma visiems vartotojams šioje teritorijoje⁸⁸.

82. Manau, tai taip pat neturi reikšmės tuo atveju, kai atitinkamo produkto pagaminimo vieta nurodoma, kaip ir pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju, ne tik pačiame ginčijamame pavadinime, bet taip pat ir jį papildančioje informacijoje⁸⁹.

83. Todėl į antrojo prejudicinio klausimo antrą dalį siūlau *atsakyti* taip: Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad siekiant įvertinti, ar yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kuris pagal šią nuostatą draudžiamas, nereikia atsižvelgti į papildomą informaciją, kuri yra atitinkamo produkto aprašyme, pateikime arba ženklime šalia ginčijamo žymens, visų pirma susijusių su tikrąja šio produkto kilme.

D. Dėl galimo informacijos, esančios šalia ginčijamo žymens, poveikio pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktą (trečiasis klausimas)

84. Trečiuoju prejudiciniu klausimu Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti, ar siekiant nustatyti, ar yra „bet kokia melaginga ar klaidinanti nuoroda <...>, galinti sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktą, reikia atsižvelgti į ginčijamo pavadinimo naudojimo kontekstą, visų pirma tada, kai kartu su juo pateikiama nuoroda, susijusi su tikrąja atitinkamo produkto kilme.

85. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad jam kyla klausimas, ar siekiant nustatyti, ar pagrindinėje byloje yra klaidinanti nuoroda dėl kilmės, reikia atsižvelgti tik į ginčijamą žymenį, t. y. „Glen“, ar ir į šio elemento kontekstą. Šiuo atveju šis kontekstas apima žodį „Buchenbach“, kuris ginčijamame pavadinime yra po žodžio „Glen“, taip pat kitus žodžius, esančius etiketėje, kurie atlieka vietos nukreipimo funkciją⁹⁰.

86 2016 m. sausio 21 d. Sprendimas *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 42 ir paskesni punktai).

87 Taip pat nereikšminga yra aplinkybė, kad produktu galima prekiaujama tik vietiniu lygmeniu ir (arba) nedideliais kiekiais (2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 46 ir 47 punktai).

88 Žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 27 punktas).

89 Šiuo atveju – žodžiai „Swabian [švabiškas]“, „Deutsches Erzeugnis [Vokietijos produktas]“ ir „Hergestellt in den Berglen [pagaminta Berglene]“, nurodyti produkto etiketėje.

90 Šis teismas pažymi manąs, kad tik tada, kai kontekstas yra visiškai nereikšmingas, jis turės nuspręsti, ar žodis „Glen“ klaidina tikslinę visuomenės grupę. Kita vertus, jeigu reikėtų atsižvelgti į kontekstą, TSWA negalėtų grįsti savo ieškinio Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktu, kadangi šiuo ieškiniu siekiama visiškai uždrausti naudoti minėtą žodį, neatsižvelgiant į galimą vadinamųjų „su vieta nesusijusių“ nuorodų buvimą.

86. Šiuo klausimu M. Klotz ir Komisija, taip pat iš esmės Nyderlandų vyriausybė⁹¹ mano, kad siekiant įvertinti, ar yra „melaginga ar klaidinanti nuoroda“, kaip tai suprantama pagal šio 16 straipsnio c punktą, reikėtų atsižvelgti į ginčijamo žymens kontekstą ir visų pirma išnagrinėti visą etiketę. Italijos vyriausybė tvirtina, kad minėto konteksto analizė nereiškia, kad nuoroda negali būti klaidinanti net ir tuo atveju, kai yra nuoroda, kurioje minima tikroji produkto kilmė. TSWA, taip pat Graikijos ir Prancūzijos vyriausybės tvirtina, kad taikant šią nuostatą minėtas kontekstas yra nereikšmingas net ir tuo atveju, kai greta aptariamo elemento pateikiama informacija dėl tikrosios produkto kilmės. Dėl toliau nurodytų priežasčių pritariu pastarajai nuomonei.

87. *Pirma*, kalbant apie Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punkto *formuluotę*, visų pirma reikia pažymėti, kad šioje nuostatoje nekalbama apie informaciją, kuri gali būti pateikta kartu su ginčijamu apibūdinimu ir jį papildyti ar net pataisyti.

88. Komisija taip pat tvirtina, manau – nepagrįstai, kad „tiek būdvardis „bet kokios“, tiek bendra frazė „produkto aprašyme, pateikime ar ženklime“ neabejotinai rodo, kad reikia atsižvelgti į visas nuorodas dėl kilmės ir apskritai į aprašymą, pateikimą ir ženklimą“, taigi pagrindinėje byloje turėtų būti įvertinta visa etiketėje esanti informacija.

89. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šio 16 straipsnio versijoje vokiečių kalba⁹² a ir b punktai, kurie pradedami žodžiu „jede [kiekvienas]“, po kurio vartojama vienaskaita, tikrai suformuluoti kitaip nei to paties straipsnio c ir d punktai, kuriuose vartojamas žodis „alle [visos]“, po kurio vartojama daugiskaita, ir tokia struktūra galbūt galėtų rodyti dviejų paskutinių punktų platesnio pobūdžio taikymą.

90. Vis dėlto tokio skirtumo nėra įvairių minėtame 16 straipsnyje nurodytų atvejų formuluočių versijose kitomis kalbomis, kuriose žodis, kuris iš esmės reiškia „bet koks“ ir vartojamas minėto straipsnio c, a, b ir d punktuose, mano nuomone, niekaip nerodo, kad siekiant įvertinti, ar toks atvejis, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, patenka konkrečiai į šiame c punkte nustatyto draudimo taikymo sritį, reikėtų išnagrinėti visus duomenis, šiuo atveju esančius ant etiketės⁹³.

91. Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Europos Sąjungos kalbomis parengtus variantus, o esant įvairių kalbinių versijų neatitikimų nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą⁹⁴, ir tokie kriterijai mane verčia rinktis aiškinimą, priešingą Komisijos pasiūlytam⁹⁵.

91 Tiksliau tariant, Nyderlandų vyriausybė mano, kad „[n]ekiltų klausimo dėl melagingos ar klaidinančios nuorodos, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktą, jeigu nebūtų *minima* geografinė nuoroda arba žodis, atitinkantis šią nuorodą arba jos vertimą; *be to, produkto etiketėje aiškiai nurodyta spiritinio gėrimo kilmė*“ (išskirta mano). Kalbėdama apie pirmą tokio pasiūlyto atsakymo elementą, ši vyriausybė remiasi 2011 m. liepos 14 d. Sprendimo *Bureau national interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484) 60 punktu, kuriame nurodomas „prekių ženklo, kuriame yra geografinė nuoroda arba šią nuorodą atitinkantis pavadinimas ir jos vertimas, naudojimas“, tačiau, mano nuomone, ši frazė susijusi su minėtos bylos faktinėmis aplinkybėmis (žr. to sprendimo 16 ir 38 punktus).

92 Šio proceso kalba.

93 Taip pat yra skirtumas versijoje ispanų kalba (po žodžio „todo“ toliau a ir b punktuose vartojama vienaskaita; c ir d punktuose vartojamas žodis „cualquier“, bet daugiskaita, kuri yra versijoje vokiečių kalba, nevartojama). Kita vertus, vartojamas identiškas žodis, kurio prasmė rodo, kad jis vertinamas atskirai, o po jo vartojama vienaskaita tiek c, tiek ir a, b, ir d punktuose versijose danų („enhver“), anglų („any“), prancūzų („toute“), italų („qualsiasi“), portugalų („qualquer“) ir švedų („varje“) kalbomis.

94 Žr. visų pirma 2017 m. liepos 26 d. Sprendimą *Mengesteab* (C-670/16, EU:C:2017:587, 82 punktas) ir 2017 m. spalio 12 d. Sprendimą *Lombard Ingatlan Lízing* (C-404/16, EU:C:2017:759, 21 punktas).

95 Dėl normų sistemos, kurioje yra Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktas, ir šios nuostatos tikslų žr. šios išvados 95 ir paskesnius punktus.

92. Dėl frazės „melagingos ar klaidinančios nuorodos <...> produkto aprašyme, pateikime ar ženklime“ nesuprantu, kodėl dar šis išvardijimas, kuriame, beje, vartojamas jungtukas „ar“⁹⁶ – jis įprastai reiškia alternatyvą, – verčia Komisiją daryti išvadą, kad reikėtų atlikti vadinamąjį „bendrą“ vertinimą, kuris būtų atliekamas privalomai atsižvelgiant į visą informaciją, susijusią su atitinkamu produktu, kuri pateikiama greta ginčijamo žymens, siekiant nustatyti, ar pastarasis tikrai yra „melaginga ar klaidinanti nuoroda“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktą⁹⁷.

93. Be to, M. Klotz nurodo žodžius „galinčios sukelti klaidingą išpūdį apie produkto kilmę“, kurie vartojami minėto 16 straipsnio c punkto pabaigoje. Jis tvirtina, kad jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad siekiant nustatyti, jog yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio b punktą, reikia remtis pakankamai informuoto, protingai pastabaus ir nuovokaus vidutinio vartotojo konkrečiu *visumos suvokimu*⁹⁸, tai *juo labiau* galioja siekiant įvertinti, ar yra „melaginga ar klaidinanti nuoroda“, kaip tai suprantama pagal minėtą c punktą. Vis dėlto, atsižvelgdamas į savo siūlomą atsakymą į antrojo prejudicinio klausimo antrą dalį, manau, kad šis argumentas netinkamas⁹⁹.

94. Manau, kad jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas tikrai būtų norėjęs leisti, kad nuoroda, kuri, *vertinama atskirai*, yra melaginga ar klaidinanti, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 16 straipsnio c punktą, vis dėlto galėtų būti leistina atsižvelgiant į papildomą informaciją, pateiktą kartu su minėta nuoroda, toks šios nuostatos taikymo srities apribojimas būtų aiškiai numatytas, ypač įvertinus siekiamus tikslus dėl apsaugos¹⁰⁰.

95. *Antra*, kiek tai susiję su minėto 16 straipsnio c punkto kontekstu, pritariu Komisijos išreikštai nuomonei, nes ji pažymi, kad šioje nuostatoje numatytą atvejį reikėtų atskirti nuo to paties straipsnio a ir b punktuose numatytų atvejų¹⁰¹, tačiau manau, kad atsižvelgiant į bendrą šio c punkto struktūrą nereikėtų daryti išvados, jog jame numatytu atveju reikėtų nagrinėti visą etiketę.

96. Manau, kad, kaip jau pažymėjo generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona dėl Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsniui analogiškos Sąjungos teisės nuostatos¹⁰², šiame straipsnyje laipsniškai išvardijami draudžiami veiksmai, o c punktas aiškiai skiriasi nuo ankstesnių dviejų nuostatų. Iš tiesų, nors minėto 16 straipsnio a punkte aptariamas tik saugomos geografinės nuorodos naudojimas, o jo b punkte – tik netinkamas naudojimas, imitavimas ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimas, c punkte apsaugos ribos išplečiamos į ją įtraukiant „nuorodas“ (t. y. vartotojams pateikiamą informaciją), kurios yra atitinkamo produkto aprašyme, pateikime ar ženklime, ir jos, nors ir nėra faktiškai nurodoma saugoma geografinė nuoroda, vertinamos kaip „melagingos ar klaidinančios“ atsižvelgiant į produkto sąsają su saugoma geografine nuoroda¹⁰³.

96 Įskaitant ir minėto 16 straipsnio c punkto versiją vokiečių kalba.

97 Manau, kad ši frazė tik paaiškina, kad nuoroda, kuri, kaip įtariama, yra melaginga arba klaidinanti, gali būti pateikta viename iš minėtų trijų kanalų, tačiau nėra atsakyta į klausimą, ar minėta nuoroda reikėtų nagrinėti atskirai, ar kartu su kita informacija, galimai esančia aprašyme, pateikime arba žymėjime.

98 Prancūzijos vyriausybė taip pat mano, kad siekiant įvertinti, ar ginčijama nuoroda „gali sukelti klaidingą išpūdį apie produkto kilmę“, kaip tai suprantama pagal minėto 16 straipsnio c punktą, reikia atsižvelgti į „pakankamai informuoto, protingai pastabaus ir nuovokaus vidutinio vartotojo“ suvokimą, kaip nurodė Teisingumo Teismas dėl to paties straipsnio b punkto (žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 28 punktą). Vis dėlto reikia pažymėti, kad šioje byloje šis klausimas Teisingumo Teismui nėra keliamas.

99 Atsakymas, kuriuo remiantis vertinant, ar yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“, kaip tai suprantama pagal minėtą b punktą, nereikia atsižvelgti į ginčijamo žymens kontekstą (žr. šios išvados 69 ir paskesnius punktus).

100 Dėl aptariamomis normomis siekiamų tikslų žr. šios išvados 98 ir paskesnius punktus.

101 Komisija tvirtina, kad „trečias c punkte numatytas apsaugos atvejis skiriasi nuo pirmų dviejų, kadangi ginčijamu žodžiu vartotojui iškart nesukeliama asociacija su įregistruota geografine nuoroda“.

102 T. y. Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalis (taip pat žr. šios išvados 32 ir 33 išnašas).

103 Šiuo klausimu žr. generalinio advokato M. Campos Sánchez-Bordona išvadą byloje *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:581, 46 ir 104 punktai).

97. Vis dėlto manau, kad, remiantis nustatytais formuluočių ir taikymo srities skirtumais minėto 16 straipsnio a, b ir c punktuose, negalėtume daryti išvados, kad pastarasis punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad siekiant įvertinti, ar ginčijamas pavadinimas yra „melaginga ar klaidinanti nuoroda“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, reikia atsižvelgti į visą kitą informaciją, visų pirma pateiktą atitinkamo produkto etiketėje. Priešingai, manau, kad atliekant šį vertinimą pagrindinį dėmesį reikėtų skirti pačiai ginčijamai nuorodai, vertinamai atskirai, ir greta jos pateikta informacija negali paneigti šio kvalifikavimo ir nesukelti pavojaus, kad minėtas c punktas, kuris, mano manymu, yra plačiau taikomas (tai nagrinėsiu toliau), taps neveiksmingas.

98. *Trečia*, manau, kad atsižvelgimas į bendrus Reglamentu Nr. 110/2008 ir visų pirma nagrinėjamos nuostatomis siekiamus *tikslus* leidžia patvirtinti mano siūlomą išaiškinimą.

99. Kaip jau esu nurodęs¹⁰⁴, manau, kad Reglamento Nr. 110/2008 nuostatomis, visų pirma jo 16 straipsnio nuostatomis, siekiama apsaugoti geografines nuorodas, kurios įregistruotos šio reglamento III priede, kartu ginant ir vartotojų, kurie negali būti klaidinami netinkamomis nuorodomis, ir ūkio subjektų, kurie patiria didesnes išlaidas, siekdami užtikrinti produktų, kuriems verta suteikti šias nuorodas, kurios, ūkio subjektų požiūriu, turi būti apsaugotos nuo nesąžiningos konkurencijos, interesus.

100. Konkrečiai dėl minėto 16 straipsnio c punkto manau, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė jam suteikti gana plačią taikymo sritį, kad būtų užtikrinta, jog bus pasiekti minėti tikslai. Iš tiesų, kaip ir Prancūzijos vyriausybė, manau, kad šioje nuostatoje vartojami žodžiai „bet kokios <...> nuorodos“ gali apimti bet kokio pobūdžio ženklus ar žymenis, visų pirma tekstą, vaizdą ar informacijos šaltinį, kuris gali suteikti informacijos apie produkto ypatybes. Be to, mano nuomone, minėtame c punkte esanti lanksti vietos nustatymo formulotė¹⁰⁵ leidžia manyti, kad kuris nors iš trijų jame nurodytų šaltinių elementų, šiuo atveju atitinkamo gėrimo etiketėje nurodytas pavadinimas, pats vienas galėtų „sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Todėl manau, kad likusi nagrinėjamo produkto ženklinimo dalis negalėtų paneigti galimai melagingo ar klaidinančio ginčijamos nuorodos pobūdžio net ir tuo atveju, kai kartu su pastarąja pateikiama informacija apie tikrąją produkto kilmę.

101. Kitaip tariant, kaip pabrėžia Prancūzijos vyriausybė, kiltų grėsmė, kad minėti tikslai nebus pasiekti, jeigu geografinių nuorodų apsaugą galėtų apriboti tai, kad papildoma informacija būtų pateikta greta melagingos ar klaidinančios nuorodos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktą, kadangi toks aiškinimas reikštų, kad tokia nuoroda gali būti naudojama, jeigu kartu su ja būtų pateikiama tiksli informacija, kuri tam tikra prasme atsvertų pastarosios apgaulingumą.

¹⁰⁴ Žr. šios išvados 36 ir paskesnius punktus.

¹⁰⁵ T. y. „bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos <...> produkto aprašyme, pateikime ar ženklime, galinčios sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę“.

102. *Galiausiai dėl jurisprudencijos, susijusios su Direktyva 2000/13/EB*¹⁰⁶, panaikinta Reglamentu Nr. 1169/2011¹⁰⁷, *perkėlimo*, kurį, manau, siūlo Komisija¹⁰⁸, abejoju, ar toks perkėlimas būtų tikrai tinkamas, siekiant atsakyti į trečiąjį prejudicinį klausimą.

103. Iš tiesų Reglamento Nr. 110/2008, kurį šiuo atveju prašoma išaiškinti, tikslas skiriasi nuo Direktyvos 2000/13 tikslo tuo, kad pastarojoje nustatytos bendro pobūdžio horizontaliai taikytinos taisyklės¹⁰⁹ dėl „maisto produktų ženklavimo <...> ir kai kurių šių produktų pateikimo bei reklamavimo klausimų“¹¹⁰, o vėliau priimtas Reglamentas Nr. 110/2008 nustato konkrečias vertikaliai taikytinas taisykles dėl „dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos“¹¹¹. Todėl yra tikslų ir apsaugos, kurią suteikia šios dvi teisinės priemonės, apimties skirtumų, į kuriuos, manau, reikia atsižvelgti nepaisant to, kad kartais tokių gėrimų etiketėse esančios geografinių pavadinimų nuorodos vienu metu gali patekti į atitinkamas jų taikymo sritis¹¹².

104. Visų pirma, kalbant apie Direktyvos 2000/13 2 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį, su kuriuo susijusi Komisijos pastabose nurodyta jurisprudencija, pažymėtina, kad šios nuostatos turinys, kuris susijęs su „[s]ąžininga informacijos teikimo praktika“¹¹³, nėra, bent jau vertinant iš esmės, visiškai lygiavertis Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punkto turiniui, t. y. straipsnio, kuris susijęs su „[g]eografinių nuorodų apsauga“¹¹⁴, su kuriuo susijęs šioje byloje pateiktas trečiasis klausimas.

105. Be to, reikia pažymėti, kad šioje jurisprudencijoje Teisingumo Teismas, aišku, priėmė sprendimą, palankų ginčijamos situacijos nagrinėjimui, kai atsižvelgiama į visą atitinkamo produkto etiketėje esančią informaciją¹¹⁵, gal net į kai kuriuos išorinius aspektus¹¹⁶, kai siekiama įvertinti, ar pavadinimas gali suklaidinti vartotojus¹¹⁷, tačiau tokį sprendimą jis priėmė tik dėl *neįregistruotų* nuorodų, kaip kilmės vietos arba geografinių nuorodų, kurios saugomos Sąjungos lygmeniu¹¹⁸, tačiau toks atvejis neatitinka nagrinėjamos bylos faktinių aplinkybių, kai kyla klausimas dėl tokio pobūdžio apsaugos. Taigi manau, kad tokiomis aplinkybėmis ne itin tikslinga pagal analogiją taikyti minėtą jurisprudenciją.

106 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklimą, pateikimą ir reklamimą, derinimo (OL L 109, 2000, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 75).

107 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011, p. 18).

108 Komisija tvirtina, kad jos nuomonė, pagal kurią pritariama visos etiketės analizei, „atitinka jurisprudenciją dėl Reglamento Nr. 1169/2011 7 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo, kurioje taip pat pripažįstamas visumos įvertinimas“, ir nurodo 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimą *Severi* (C-446/07, EU:C:2009:530, 58 ir paskesni punktai), taip pat 2015 m. birželio 4 d. Sprendimą *Teekanne* (C-195/14, EU:C:2015:361, 36–42 punktai). Iš tiesų cituotos ištraukos susijusios su Direktyvos 2000/13 2 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio išaiškinimu, kuriame nustatyta, kad ženklavimas ir jo metodai neturi klaidinti pirkėjo, ypač kai apibūdinamos maisto produkto charakteristikos, pirmiausia jo pobūdis, tapatybė, savybės, sudėtis, kiekis, tinkamumo vartoti trukmė, kilmė ar šio maisto produkto pagaminimo būdas, ir kuris yra nuostata, iš principo lygiavertė minėtai Reglamento Nr. 1169/2011 7 straipsnio nuostatai.

109 Kaip nurodyta Direktyvos 2000/13 ketvirtoje ir penktoje konstatuojamosiose dalyse, jos tikslas – „sudaryti galimybę veikti bendro pobūdžio Bendrijos taisyklėms, horizontaliai taikytinoms visiems į rinką pateiktiems produktams“, nors „[s]pecificinio pobūdžio taisyklės, vertikaliai taikomos tik tam tikriems maisto produktams, turi būti įtrauktos į šiems produktams skirtas nuostatas“.

110 Pagal Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 1 dalį.

111 Reglamento Nr. 110/2008 devintoje konstatuojamoje dalyje pažymimas šis skirtumas su Direktyva 2000/13, nors kai kuriose minėto reglamento nuostatose (pavyzdžiui, 8 straipsnis, 9 straipsnio 9 dalis ir 11 straipsnio 4 dalis) į ją daroma nuoroda.

112 Dėl Direktyvos 2000/13 ir 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4) skirtumų žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimą *Severi* (C-446/07, EU:C:2009:530, 58 punktas) ir generalinės advokatės E. Sharpston išvadą byloje *Severi* (C-446/07, EU:C:2009:289, 47–49 punktai).

113 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1169/2011 7 straipsnio, kuris atitinka Direktyvos 2000/13 2 straipsnį, pavadinimo (žr. šios išvados 108 išnašą).

114 Kaip matyti iš minėto 16 straipsnio pavadinimo.

115 2015 m. birželio 4 d. Sprendime *Teekanne* (C-195/14, EU:C:2015:361, 37–44 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, kad nacionaliniai teismai turi atlikti visų skirtingų ženklavimo elementų, visų pirma ant pakuotės esančio komponentų sąrašo, tyrimą.

116 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendime *Severi* (C-446/07, EU:C:2009:530, 62 ir 63 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, kad nacionaliniai teismai gali atsižvelgti į pavadinimo vartojimo trukmę, tačiau ne į gamintojo ar platintojo galimą sąžiningumą.

117 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktas susijęs su „nuoroda <...> galinčia sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę“.

118 Žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimą *Severi* (C-446/07, EU:C:2009:530, 59 ir 63 punktai) ir 2015 m. birželio 4 d. Sprendimą *Teekanne* (C-195/14, EU:C:2015:361, 27–29 punktai).

106. Todėl siūlau į trečiąjį prejudicinį klausimą *atsakyti* taip: Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad siekiant įvertinti, ar yra „melaginga ar klaidinanti nuoroda“, kuri pagal šią nuostatą yra draudžiama, nereikia atsižvelgti į papildomą informaciją, kuri šalia ginčijamo žymens yra atitinkamo produkto aprašyme, nurodoma jį pateikiant arba ženklinant, visų pirma susijusių su tikrąja šio produkto kilme.

107. Kalbant apie *nagrinėjamą atvejį*, atsižvelgiant į kompetencijų tarp nacionalinio teismo ir Teisingumo Teismo paskirstymo principus, kuriuos priminiau anksčiau¹¹⁹, tiesiog pažymėsiu, kad jeigu Teisingumo Teismas pritaręs šioje išvadoje pasiūlytam išaiškinimui, abejoju, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos aplinkybėmis bus pagrindas taikyti minėtą draudimą, nes ginčijamas žodis „Glen“ neturi pakankamai tiesioginės ir glaudžios sąsajos nei su aptariama geografine nuoroda „Scotch Whisky“, nei su šalimi, su kuria ji yra susieta, t. y. „Jungtine Karalyste (Škotija)“, kad šį žodį būtų galima vertinti kaip „nuorodą <...> galinčią sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę“¹²⁰.

108. Be to, jeigu minėtą c punktą Teisingumo Teismas išaiškintų taip, kad juo remiantis reikėtų atlikti analizę atsižvelgiant į kartu su ginčijamu žymeniu pateikiamą informaciją, manau, kad atlikus šią analizę turėtų būti *a fortiori* prieita būtent prie tokios pat išvados. Iš tiesų, jeigu nagrinėjamu atveju reikėtų atsižvelgti į visą etiketėje pateiktą informaciją, kur aiškiai nurodyta tiksli aptariamo produkto kilmė, kaip pažymi Komisija, būtų sunkiai suvokiama, kad žodžio „Glen“ vartojimui būtų taikomas šioje nuostatoje nurodytas draudimas¹²¹.

V. Išvada

109. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Landgericht Hamburg* (Hamburgo apygardos teismas, Vokietija) pateiktus prejudicinius klausimus:

1. 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 16 straipsnio a punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad įregistruotos geografinės nuorodos „netiesioginio <...> naudojimo“, kuris pagal šią nuostatą yra draudžiamas, sąlyga yra ta, kad ginčijamas pavadinimas turi būti identiškas atitinkamai nuorodai arba fonetiškai ir (arba) vizualiai panašus į ją. Todėl nepakanka, kad šis pavadinimas tiksliniams vartotojams keltų bet kokią asociaciją su nuoroda arba geografine teritorija.
2. Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad „įvaizdžio apie gaminį atkūrimui [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimui]“, kuris pagal šią nuostatą draudžiamas, nekeliama sąlyga, kad ginčijamas pavadinimas būtina būtų fonetiškai ir vizualiai panašus į atitinkamą nuorodą, tačiau nepakanka to, kad šis pavadinimas tikslinėms visuomenės grupėms keltų bet kokią asociaciją su registruota geografine nuoroda arba geografine teritorija. Jeigu tokio panašumo nėra, reikia atsižvelgti į conceptualų panašumą, kuris gali būti tarp atitinkamos nuorodos ir ginčijamo pavadinimo, su sąlyga, kad dėl tokio panašumo vartotojas galėtų įsivaizduoti produktą, kuriam suteikta minėta geografinė nuoroda.

¹¹⁹ Visų pirma žr. šios išvados 66 punktą.

¹²⁰ Taip pat žr. šios išvados 75 išnašą.

¹²¹ Komisija pagrįstai pažymi, kad etiketė ne tik nesustiprina neaiškaus pavadinimo „Glen“ poveikio, bet, priešingai, joje yra tam tikros informacijos, pateiktos gana įskaitomo dydžio rašmenimis, todėl neįmanoma, kad vartotojas galėtų galvoti, kad produktas yra škotiškas. Iš tiesų, be to, kad žodis „Glen“ vartojamas kartu su vietovardžiu „Buchenbach“, kuris akivaizdžiai skamba vokiškai, taip pat pažymima, kad tai yra „švabiškas“ viskis, „Vokietijos produktas“, pagamintas Berglene esančioje darykloje *Waldhorn*, o virš informacijos pateikiamas stilizuotas medžioklės rago paveikslukas (vokiečių kalba – „Waldhorn“), kuris, skirtingai nei dūdmaišis, nebūdingas Škotijai.

Siekiant įvertinti, ar yra „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas [registruotos geografinės nuorodos mėgdžiojimas]“, kuris pagal minėto 16 straipsnio b punktą yra draudžiamas, nereikia atsižvelgti į papildomą informaciją, kuri šalia ginčijamo žymens yra atitinkamo produkto aprašyme, nurodoma jį pateikiant arba ženklinant, visų pirma susijusių su tikrąja šio produkto kilme.

3. Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad siekiant įvertinti, ar yra „melaginga ar klaidinanti nuoroda“, kuri pagal šią nuostatą yra draudžiama, nereikia atsižvelgti į papildomą informaciją, kuri šalia ginčijamo žymens yra atitinkamo produkto aprašyme, nurodoma jį pateikiant arba ženklinant, visų pirma susijusių su tikrąja šio produkto kilme.